GÖTA HOVRÄTT
Avdelning 1
Rotel 12

DOM
2022-09-09
Jönköping

Mål nr
B 2667-22

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE
Örebro tingsrätts dom den 27 juni 2022 i mål nr B 2573-22, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 4)

Klagande och motpart (Åklagare)
Chefsåklagare Per-Erik Rinsell
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Borås

Klagande och motpart (Målsägande)
1. Patrik Linde Lindblad
Adress hos ombudet

2. Karl-Erik Ludvigsson
Polismyndigheten Örebro
Box 1804
701 18 Örebro

3. Carl Julius Strömberg
Polismyndigheten, Lpo Hallsberg
Box 1804
701 18 Örebro

Ombud och målsägandebiträde för 1-3: Advokat Ester Andersson Zandvoort
Advokatbolaget sjutton34 KB
Stortorget 8
702 11 Örebro

Klagande och motpart (Tilltalad)
Hussain Kafarnawi, 20000103-8231
Medborgare i Syrien
Frihetsberövande: Häktad
Författargatan 14 C Lgh 1101
703 70 Örebro

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Christoffer Olsson
Advokatfirman Backman & Bergström AB
Box 257
732 24 Arboga

SAKEN
Grovt sabotage mot blåljusverksamhet m.m.

Postadress Box 2223 550 02 Jönköping
Besöksadress Hovrättsgränd 4
Telefon 036-15 69 00
Telefax
E-post: gota.hovratt@dom.se
www.gotahovratt.se
Expeditionstid måndag – fredag 08:00–16:00

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Hovrätten ändrar tingsrättens domslut på så sätt att hovrätten

- bestämmer fängelsestraffets längd till 5 år,
- upphäver beslutet om utvisning,
- bestämmer skadeståndet som Hussain Kafarnawi solidariskt med Abdullahi Ibrahim, Hussein Al-Maliki och Ali Kafarnawi ska betala till Carl Julius Strömberg till 20 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker,
- bestämmer skadeståndet som Hussain Kafarnawi solidariskt med Abdullahi Ibrahim, Hussein Al-Maliki och Ali Kafarnawi ska betala till Patrik Linde Lindblad till 20 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker samt
- bestämmer skadeståndet som Hussain Kafarnawi solidariskt med Abdullahi Ibrahim, Hussein Al-Maliki och Ali Kafarnawi ska betala till Karl-Erik Ludvigsson till 20 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker.

I övrigt gäller tingsrättens domslut.

Hussain Kafarnawi ska vara fortsatt häktad tills fängelsestraffet får verkställas.

Det som tingsrätten har beslutat om beslag ska fortfarande gälla.

Christoffer Olsson får ersättning av staten med 101 500 kr. Av beloppet avser 57 680 kr arbete, 20 745 kr tidsspillan, 2 775 kr utlägg och 20 300 kr mervärdesskatt.

Ester Andersson Zandvoort får ersättning av staten med 45 063 kr. Av beloppet avser 36 050 kr arbete och 9 013 kr mervärdesskatt.

Staten ska stå för kostnaden i hovrätten för försvararen och målsägandebiträdet.

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE
Örebro tingsrätts dom den 27 juni 2022 i mål nr B 2573-22, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 4)

Klagande och motpart (Åklagare)
Chefsåklagare Per-Erik Rinsell
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Borås

Klagande och motpart (Målsägande)
1. Patrik Linde Lindblad
Adress hos ombudet

2. Karl-Erik Ludvigsson
Polismyndigheten Örebro
Box 1804
701 18 Örebro

3. Carl Julius Strömberg
Polismyndigheten, Lpo Hallsberg
Box 1804
701 18 Örebro

Ombud och målsägandebiträde för 1-3: Advokat Ester Andersson Zandvoort
Advokatbolaget sjutton34 KB
Stortorget 8
702 11 Örebro

Klagande och motpart (Tilltalad)
HUSSEIN Ali Luaibi Al-Maliki, 20010806-1235
Medborgare i Irak
Frihetsberövande: Häktad
Örnsköldsgatan 41 Lgh 1201
703 50 Örebro

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Patrik Ahlbeck
Advokatfirman Ahlbeck HB
Oskarsparken 1
702 12 Örebro

SAKEN
Grovt sabotage mot blåljusverksamhet m.m.

Hovrättens domslut, se nästa sida.

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Hovrätten ändrar tingsrättens domslut på så sätt att hovrätten

- bestämmer fängelsestraffets längd till 4 år 6 månader,
- bestämmer skadeståndet som Hussein Al-Maliki solidariskt med Hussain Kafarnawi, Abdullahi Ibrahim och Ali Kafarnawi ska betala till Carl Julius Strömberg till 20 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker,
- bestämmer skadeståndet som Hussein Al-Maliki solidariskt med Hussain Kafarnawi, Abdullahi Ibrahim och Ali Kafarnawi ska betala till Patrik Linde Lindblad till 20 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker,
- bestämmer skadeståndet som Hussein Al-Maliki solidariskt med Hussain Kafarnawi, Abdullahi Ibrahim och Ali Kafarnawi ska betala till Karl-Erik Ludvigsson till 20 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker,
- bestämmer skadeståndet som Hussein Al-Maliki ska betala till Carl Julius Strömberg, utöver vad som angetts ovan, till 2 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker, samt
- bestämmer skadeståndet som Hussein Al-Maliki ska betala till Karl-Erik Ludvigsson, utöver vad som angetts ovan, till 2 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker.

I övrigt gäller tingsrättens domslut.

Hussein Al-Maliki ska vara fortsatt häktad tills fängelsestraffet får verkställas.

Det som tingsrätten har beslutat om beslag ska fortfarande gälla.

Patrik Ahlbeck får ersättning av staten med 75 532 kr. Av beloppet avser 41 097 kr arbete, 11 233 kr tidsspillan, 8 096 kr utlägg och 15 106 kr mervärdesskatt.

Ersättning till Ester Andersson Zandvoort, se domslutet beträffande Hussain Kafarnawi.

Staten ska stå för kostnaden i hovrätten för försvararen och målsägandebiträdet.

_____

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE
Örebro tingsrätts dom den 27 juni 2022 i mål nr B 2573-22, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 4)

Klagande och motpart (Åklagare)
Chefsåklagare Per-Erik Rinsell
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Borås

Klagande och motpart (Målsägande)
1. Patrik Linde Lindblad
Adress hos ombudet

2. Karl-Erik Ludvigsson
Polismyndigheten, Örebro
Box 1804
701 18 Örebro

3. Carl Julius Strömberg
Polismyndigheten, Lpo Hallsberg
Box 1804
701 18 Örebro

Ombud och målsägandebiträde för 1-3: Advokat Ester Andersson Zandvoort
Advokatbolaget sjutton34 KB
Stortorget 8
702 11 Örebro

Klagande och motpart (Tilltalad)
ABDULLAHI Abdiwali Ibrahim, 20000120-7752
Frihetsberövande: Häktad
c/o Saida Abdi Farah
Drottninggatan 53 Lgh 1503
702 22 Örebro

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Torbjörn Marell
Marell Advokatbyrå AB
Atlanticagatan 1
702 86 Örebro

SAKEN
Grovt sabotage mot blåljusverksamhet m.m.

Hovrättens domslut, se nästa sida.

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Hovrätten ändrar tingsrättens domslut på så sätt att hovrätten

- bestämmer fängelsestraffets längd till 5 år,
- bestämmer skadeståndet som Abdullahi Ibrahim solidariskt med Hussein Al-Maliki, Hussain Kafarnawi och Ali Kafarnawi ska betala till Carl Julius Strömberg till 20 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker,
- bestämmer skadeståndet som Abdullahi Ibrahim solidariskt med Hussein Al-Maliki, Hussain Kafarnawi och Ali Kafarnawi ska betala till Patrik Linde Lindblad till 20 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker,
- bestämmer skadeståndet som Abdullahi Ibrahim solidariskt med Hussein Al-Maliki, Hussain Kafarnawi och Ali Kafarnawi ska betala till Karl-Erik Ludvigsson till 20 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker, samt
- bestämmer skadeståndet som Abdullahi Ibrahim ska betala till Patrik Linde Lindblad, utöver vad som angetts ovan, till 2 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker.

I övrigt gäller tingsrättens domslut.

Abdullahi Ibrahim ska vara fortsatt häktad tills fängelsestraffet får verkställas.

Det som tingsrätten har beslutat om beslag ska fortfarande gälla.

Torbjörn Marell får ersättning av staten med 114 371 kr. Av beloppet avser 50 470 kr arbete, 21 621 kr tidsspillan, 19 406 kr utlägg och 22 874 kr mervärdesskatt.

Ersättning till Ester Andersson Zandvoort, se domslutet beträffande Hussain Kafarnawi.

Staten ska stå för kostnaden i hovrätten för försvararen och målsägandebiträdet.

_____

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE
Örebro tingsrätts dom den 27 juni 2022 i mål nr B 2573-22, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 4)

Klagande och motpart (Åklagare)
Chefsåklagare Per-Erik Rinsell
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Borås

Klagande och motpart (Målsägande)
1. Patrik Linde Lindblad
Adress hos ombudet

2. Karl-Erik Ludvigsson
Polismyndigheten, Örebro
Box 1804
701 18 Örebro

3. Carl Julius Strömberg
Polismyndigheten, Lpo Hallsberg
Box 1804
701 18 Örebro

Ombud och målsägandebiträde för 1-3: Advokat Ester Andersson Zandvoort
Advokatbolaget sjutton34 KB
Stortorget 8
702 11 Örebro

Klagande och motpart (Tilltalad)
Ali Kafarnawi, 19930415-7317
Medborgare i Syrien
Frihetsberövande: Häktad
Författargatan 14 C Lgh 1101
703 70 Örebro

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Peter Nilsson
Brottmålsadvokaterna Alpha Omega KB
Scheelegatan 12
112 28 Stockholm

SAKEN
Grovt sabotage mot blåljusverksamhet m.m.

Hovrättens domslut, se nästa sida.

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Hovrätten ändrar tingsrättens domslut på så sätt att hovrätten

- bestämmer fängelsestraffets längd till 5 år,
- upphäver beslutet om utvisning,
- bestämmer skadeståndet som Ali Kafarnawi solidariskt med Abdullahi Ibrahim, Hussein Al-Maliki och Hussain Kafarnawi ska betala till Carl Julius Strömberg till 20 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker,
- bestämmer skadeståndet som Ali Kafarnawi solidariskt med Abdullahi Ibrahim, Hussein Al-Maliki och Hussain Kafarnawi ska betala till Patrik Linde Lindblad till 20 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker, samt
- bestämmer skadeståndet som Ali Kafarnawi solidariskt med Abdullahi Ibrahim, Hussein Al-Maliki och Hussain Kafarnawi ska betala till Karl-Erik Ludvigsson till 20 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker.

I övrigt gäller tingsrättens domslut.

Ali Kafarnawi ska vara fortsatt häktad tills fängelsestraffet får verkställas.

Det som tingsrätten har beslutat om beslag ska fortfarande gälla.

Peter Nilsson får ersättning av staten med 174 580 kr. Av beloppet avser 115 360 kr arbete, 17 775 kr tidsspillan, 6 529 kr utlägg och 34 916 kr mervärdesskatt.

Ersättning till Ester Andersson Zandvoort, se domslutet beträffande Hussain Kafarnawi.

Staten ska stå för kostnaden i hovrätten för försvararen och målsägandebiträdet.

YRKANDEN M.M. I HOVRÄTTEN

Hussain Kafarnawi har yrkat att hovrätten ska döma honom för våldsamt upplopp i stället för grovt sabotage mot blåljusverksamhet. Han har i andra hand yrkat att hovrätten ska rubricera brottet som sabotage mot blåljusverksamhet av normalgraden och döma honom för en mindre del av de gärningar/gärningsmoment som lagts honom till last. Under alla förhållanden har han yrkat att hovrätten ska sänka straffet, avslå målsägandenas yrkanden om skadestånd och avslå yrkandet om utvisning eller, i vart fall, tidsbestämma utvisningsbeslutet.

Hussein Al-Maliki har yrkat att hovrätten ska döma honom för våldsamt upplopp i stället för grovt sabotage mot blåljusverksamhet. Vidare har han yrkat att hovrätten ska frikänna honom från åtalet för våld mot tjänsteman avseende Karl-Erik Ludvigsson (åtalspunkten 4). Han har i andra hand yrkat att hovrätten ska rubricera brottet under åtalspunkten 1 som sabotage mot blåljusverksamhet av normalgraden. Under alla förhållanden har han yrkat att hovrätten ska sänka straffet. Slutligen har han yrkat att hovrätten ska avslå målsägandenas yrkanden om skadestånd i den del det avser sabotage mot blåljusverksamhet samt Karl-Erik Ludvigssons yrkande om skadestånd avseende våld mot tjänsteman. Han har även yrkat att hovrätten ska sätta ned skadeståndet till Carl Julius Strömberg till 5 000 kr (avseende åtalspunkten 2).

Abdullahi Ibrahim har yrkat att hovrätten ska frikänna honom och avslå målsägandenas yrkanden om skadestånd. Han har i andra hand yrkat att hovrätten ska bedöma gärningen under åtalspunkten 1 som våldsamt upplopp, alternativt sabotage mot blåljusverksamhet av normalgraden, samt bedöma åtalet för våld mot tjänsteman (åtalspunkten 3) som försök till våld mot tjänsteman. Under alla förhållanden har han yrkat att hovrätten ska sänka straffet och sätta ned skadeståndet till målsägandena.

Ali Kafarnawi har yrkat att hovrätten ska döma honom för våldsamt upplopp i stället för grovt sabotage mot blåljusverksamhet. Han har även yrkat att hovrätten ska avslå yrkandet om utvisning eller i vart fall tidsbestämma utvisningsbeslutet. Under alla förhållanden har han yrkat att hovrätten ska sänka straffet. Han har vidare yrkat att

hovrätten ska avslå målsägandenas yrkanden om skadestånd eller, i annat fall, sätta ned skadestånden.

Åklagaren har yrkat att hovrätten ska skärpa straffet för var och en av Hussain Kafarnawi, Hussein Al-Maliki, Abdullahi Ibrahim och Ali Kafarnawi.

Patrik Linde Lindblad, **Karl-Erik Ludvigsson** och **Carl Julius Strömberg** har yrkat fullt bifall till sina vid tingsrätten framställda yrkanden om skadestånd.

Part har motsatt sig motparts ändringsyrkanden.

Åklagaren har i hovrätten förklarat att han godtar tingsrättens bedömning att det inte är bevisat att det under händelsen skrikits upprepade hotelser om våld mot polis-personalen (fjärde stycket i gärningsbeskrivningen) eller att Hussain Kafarnawi inlett sekvenser av stenkastning (elfte stycket i gärningsbeskrivningen). Vidare har han godtagit tingsrättens bedömning att skada på fordon uppkommit med 2 440 278 kr (sjätte stycket i gärningsbeskrivningen). I delar som tingsrätten inte funnit styrkt har åklagaren vidhållit gärningsbeskrivningen om att det har kastats bangers (tredje stycket i gärningsbeskrivningen) och att Hussein Al-Maliki försett andra med stenar och andra tillhyggen (nionde stycket i gärningsbeskrivningen).

UTREDNINGEN I HOVRÄTTEN

Hovrätten har tagit del av samma bevisning som tingsrätten. Åklagaren har som skriftlig bevisning i hovrätten även åberopat ny översättning av meddelanden som skickades från och till Hussein Al-Maliki natten till den 15 april 2022. Förhören från tingsrätten har i hovrätten spelats upp med ljud och bild.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Inte överklagad del

Genom tingsrättens dom är det avgjort att Hussein Al-Maliki har gjort sig skyldig till våld mot tjänsteman mot Carl Julius Strömberg (åtalspunkten 2).

Åtalet för grovt sabotage mot blåljusverksamhet, åtalspunkten 1

Vad som är bevisat om händelseförloppet och de tilltalades agerande

Tingsrätten har beskrivit händelsen i Sveaparken i Örebro den 15 april 2022 och hur denna kom att utvecklas (sidorna 37-39 i tingsrättens dom). Det noteras särskilt att det yttre avspärrningsbandet, som var uppsatt som en yttre gräns, forcerades redan omkring kl. 17.15 och att folksamlingen senare forcerade både det yttre och det inre kravallstaketet. Från att det inledningsvis varit relativt lugnt utvecklades händelse-förloppet snabbt till att övergå till våldsanvändning mot polisen. Strax efter kl. 19.00 fick polisen order om att retirera och omkring kl. 19.20 brann polisens fordon. Polisen lämnade platsen i anslutning till detta.

Tingsrätten har utförligt redogjort för vilka gärningsmoment den funnit bevisade avseende de allmänna delarna av åtalet (sidorna 39-41 i tingsrättens dom). Av filmerna framgår att ett flertal bangers/knallskott avlossades och hovrätten finner, till skillnad från tingsrätten, att det är bevisat att bangers kastades mot polis och polisfordon vid händelsen. Hovrätten gör i övrigt samma bedömning som tingsrätten av vad som är bevisat i de allmänna delarna av åtalet.

Vad gäller *Hussain Kafarnawis* agerande delar hovrätten tingsrättens bedömning att det är bevisat att han för egen del kastat ett stort antal stenar mot polisen, att han varit delaktig i att forcera polisens avspärrningar och att han burit/flyttat kravallstaket. Han har haft en pådrivande roll, vilket har bidragit till den våldsutveckling som kom att ske.

Hovrätten delar tingsrättens bedömning att det är bevisat att *Hussein Al-Maliki* inledningsvis verbalt angripit poliserna och uppträtt aggressivt, att han senare maskerat sig, att han kastat ett stort antal stenar mot polisen och att han varit delaktig i att forcera polisens avspärrningar. Hovrätten anser inte att det är bevisat att Hussein Al-Maliki har haft en anförande roll, i betydelsen att han har intagit en ledande position i angreppet mot polisen. Han har dock i ett tidigt skede varit pådrivande och hans beteende har bidragit till händelseutvecklingen där angreppet mot polisen har eskalerat och blivit alltmer hotfullt och våldsamt. Hovrätten gör samma bedömning som tingsrätten att det inte är bevisat att Hussein Al-Maliki har försett andra med stenar och andra tillhyggen.

Lika med tingsrätten finner hovrätten att det är bevisat att *Abdullahi Ibrahim* har kastat ett flertal stenar mot poliser och polisfordon samt att han även har burit/flyttat och kastat kravallstaket framför en polisbuss.

Lika med tingsrätten finner hovrätten det bevisat att *Ali Kafarnawi* kastat ett flertal stenar mot polisen.

Tillsammans och i samförstånd

Tingsrätten har i sin dom redogjort för bestämmelser kring medverkan och medgärningsmannaskap. Hovrätten ansluter sig till tingsrättens dom i denna del.

Det är inte bevisat att Hussain Kafarnawi, Hussein Al-Maliki, Abdullahi Ibrahim och Ali Kafarnawi i förväg har planerat gärningen, varken tillsammans med varandra eller andra. Det är inte heller bevisat att de inför händelsen försett sig med tillhyggen eller på annat sätt förberett sig för våldsamheter. De meddelanden som Hussein Al-Maliki skickade till sin flickvän under natten till den 15 april 2022 talar visserligen för att han var medveten om att det förekommit oroligheter och våld i samband med Rasmus Paludans sammankomster på andra platser samt att han avsåg att närvara vid dennes besök i Örebro. Utifrån hur meddelandena är utformade och i vilket sammanhang dessa har skickats kan de enligt hovrättens mening dock inte tas till intäkt för att han planerat gärningen med andra.

Även om gärningen inte har planerats i förväg av någon av de tilltalade har de befunnit sig på plats där polis och polisiär egendom utsatts för omfattande våld och skadegörelse. De har i samband med detta också själva varit aktiva i våldsutövningen. Lika med tingsrätten anser hovrätten att de tilltalade genom sina respektive ageranden och närvaro på platsen har varit en del av den samlade händelsen. Av filmerna och förhören med poliserna framgår att angreppet var organiserat, i den betydelsen att det fanns en samordning, även om denna inte var uttalad i ord eller bestämd i förväg. Av utredningen framgår t.ex. att folkmassan utförde samordnade rusningar och stenkastningar mot polisen. Området för händelsen var relativt begränsat och det har varit uppenbart för de tilltalade att det pågick ett gemensamt angrepp som både var omfattande och våldsamt. Hovrätten gör därmed samma bedömning som tingsrätten att de tilltalade har begått gärningen tillsammans och i samförstånd med varandra och ett flertal okända medgärningsmän och att deras uppsåt täcker hela händelsen.

Sabotage mot blåljusverksamhet eller våldsamt upplopp

Händelsen i Sveaparken och de tilltalades agerande kan träffas av både straffbestämmelsen om sabotage mot blåljusverksamhet och våldsamt upplopp. Att en sådan situation kan uppkomma har berörts i förarbetena till bestämmelsen om sabotage mot blåljusverksamhet. Eftersom båda brotten utgör ett angrepp mot allmänna intressen bör det i sådana situationer inte vara aktuellt att döma för dessa brott i konkurrens (dvs. döma för båda brotten). Vid bedömningen av vilken brottstyp som ska ges företräde bör vikt läggas vid vad som framstår som det väsentliga händelseförloppet och vilket brott som framstår som det huvudsakliga. (Se prop. 2018/19:155 s. 29 och SOU 2018:2 s. 136 f).

Avgörande vid bedömningen av om brottet är att bedöma som sabotage mot blåljusverksamhet eller våldsamt upplopp bör enligt hovrättens mening vara syftet med gärningen. Våldsamt upplopp är ett brott mot allmän ordning och syftar till att hindra agerande som stör den allmänna ordningen. Sabotage mot blåljusverksamhet är ett allmänfarligt brott och syftar till att skydda allmänheten och samhället från fara. Att angripa eller på annat sätt störa polisverksamhet genom att använda våld mot polis

eller skada deras utrustning i syfte att allvarligt hindra eller försvåra polisens arbete kan utgöra sabotage mot blåljusverksamhet.

Polisen befann sig inledningsvis i Sveaparken för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet i samband med den tillståndsgivna sammankomsten. Som tingsrätten konstaterat har polisen agerat i sin brottsbekämpande verksamhet. Hovrätten delar tingsrättens uppfattning att det även var fråga om utryckande verksamhet då förstärkning från olika platser kallades till Sveaparken med anledning av den våldsamma utvecklingen. Lika med tingsrätten finner hovrätten att de tilltalades handlande har utgjort ett sådant angrepp mot polisverksamheten som omfattas av bestämmelsen om sabotage mot blåljusverksamhet. Av bevisningen står det klart att poliserna utsattes för omfattande våld och att polisutrustning till ett stort värde skadades eller förstördes. Poliserna har berättat att det var uppenbart att angreppet riktade sig mot dem och inte, som är vanligt förekommande vid demonstrationer, mot civila eller annans egendom. Även innehållet i filmerna talar starkt för att angreppet riktade sig mot polisen i syfte att försvåra och hindra deras verksamhet. Det kan i detta sammanhang noteras att Rasmus Paludan aldrig befann sig på platsen. Det har inte varit fråga om någon allmän skadegörelse eller annat angrepp som syftat till att störa den allmänna ordningen, utan målet med angreppet har varit att hindra polisen att utföra sitt uppdrag. Mot denna bakgrund gör hovrätten samma bedömning som tingsrätten att brottet utgör sabotage mot blåljusverksamhet.

Grovt sabotage mot blåljusverksamhet

I 13 kap. 5 c § andra stycket brottsbalken anges vilka kvalifikationsgrunder som särskilt ska beaktas vid bedömningen om brottet är att bedöma som grovt. Det anges att brottet är grovt om gärningen framkallat fara för flera människors liv eller egendom av särskild betydelse eller annars varit av särskilt farlig art. Åklagaren har gjort gällande att samtliga kvalifikationsgrunder föreligger. I fråga om gärningen framkallat fara för flera människors liv tas som exempel i förarbetena upp att ambulanspersonal hindras från att komma fram till en olycksplats i tid vilket innebär fara för att människor avlider. Framkallande av fara för egendom av särskild betydelse kan exempelvis vara att hindra räddningstjänst från att komma fram till en brand och att

detta leder till fara för att stora ekonomiska eller kulturella värden förstörs i branden. Kvalifikationsgrunden att gärningen varit av särskilt farlig art ger utrymme att beakta i vilket sammanhang gärningen företagits, om gärningen haft samhällsfarliga inslag, om gärningen kan bli systemhotande eller om den kan påverka samhällets funktionssätt. Vid bedömningen om brottet är grovt ska domstolen göra en helhetsbedömning av samtliga omständigheter. (Se prop. 2018/19:155 s. 27 och 43).

Hovrätten gör i fråga om brottet ska rubriceras som grovt följande bedömning. Gärningen har innefattat omfattande våld mot polisen och skadegörelse mot polisens utrustning. Som tingsrätten har angett har det varit fråga om hänsynslöst våld då ett stort antal personer gått till gemensamt angrepp mot polisen genom stenkastning och med hjälp av andra tillhyggen. Ett stort antal poliser har också skadats i samband med händelsen och det har funnits risk för allvarligare skador. Att polisen hindrades från att utföra sitt uppdrag har dock inte inneburit fara för andra personers liv, dvs. personer som polisen är till för att skydda. Hindrandet har inte heller inneburit fara för egendom av särskild betydelse. Hovrätten instämmer emellertid i tingsrättens bedömning att gärningen varit av särskilt farlig art och ansluter sig till tingsrättens skäl i denna del. Det har varit fråga om ett angrepp som hotat grundlagsskyddade rättigheter, såsom yttrande- och demonstrationsfrihet, och utgjort ett mycket allvarligt angrepp mot demokratin. Det har även hotat en mycket viktig samhällsfunktion (polisen). Hussain Kafarnawi, Hussein Al-Maliki, Abdullahi Ibrahim och Ali Kafarnawi ska alltså dömas för grovt sabotage mot blåljusverksamhet.

Våld mot tjänsteman, åtalspunkten 3 (Abdullahi Ibrahim)

Av filmen framgår att Patrik Linde Lindblad blev träffad av en sten som Abdullahi Ibrahim kastade. Abdullahi Ibrahim ska därför dömas för våld mot tjänsteman.

Våld mot tjänsteman, åtalspunkten 4 (Hussein Al-Maliki)

Hovrätten delar tingsrättens bedömning att det är bevisat att Hussein Al-Maliki har gjort sig skyldig till våld mot tjänsteman. Av filmen framgår att Hussein Al-Maliki befunnit sig på ett visst avstånd från Karl- Erik Ludvigsson när han kastade sten. En

annan person, som står i närheten av Hussein Al-Maliki, ses på filmen göra en kaströrelse i princip samtidigt som Hussein Al-Maliki. Utifrån hur Hussein Al-Maliki och den andra personen står i förhållande till varandra samt i vilken riktning stenen far genom luften finner även hovrätten att det står klart att den sten som Hussein Al-Maliki kastade är den som träffade Karl-Erik Ludvigsson. Hussein Al-Maliki ska därför dömas för våld mot tjänsteman.

Påföljd

Som tingsrätten konstaterat är straffskalan för grovt sabotage mot blåljusverksamhet mycket vid. Den sträcker sig från fängelse i lägst två år upp till fängelse i högst 18 år eller livstid. I förarbetena till bestämmelsen finns ingen närmare ledning kring straffmätningen och det saknas vägledande praxis. För att uppnå en enhetlig rättstillämpning är det brukligt att domstolar vid straffmätning jämför etablerad praxis avseende liknande brott. Sabotage mot blåljusverksamhet är ett allmänfarligt brott och för att finna ledning i praxis av liknande brottslighet bör en jämförelse göras med andra allmänfarliga brott, i första hand andra sabotagebrott. Praxis avseende dessa brott är dock också mycket sparsam. Det finns däremot relativt etablerad praxis kring brottet våldsamt upplopp. Våldsamt upplopp är emellertid ett brott mot allmän ordning och dess straffskala är mycket lindrigare än grovt sabotage mot blåljusverksamhet. Även om tillämpningsområdet för våldsamt upplopp överlappar tillämpningsområdet för sabotage mot blåljusverksamhet var avsikten med det senare brottet att åstadkomma en kraftig straffhöjning (prop. 2018/19:155 s. 14). Den praxis som finns avseende våldsamt upplopp kan mot denna bakgrund inte tjäna som vägledning vid straffmätningen avseende grovt sabotage mot blåljusverksamhet.

Vid straffmätningen har rätten att utgå från de allmänna bestämmelserna och principerna om straffmätning. Domstolen ska vid bedömningen av gärningens straffvärde beakta vilken skada, kränkning och fara som gärningen inneburit, vad den tilltalade insett eller borde ha insett om detta samt de avsikter eller motiv som han eller hon haft. Domstolen ska särskilt beakta om gärningen inneburit ett allvarligt angrepp på någons liv eller hälsa eller trygghet till person. (29 kap. 1 § andra stycket brottsbalken).

Hovrätten instämmer i tingsrättens bedömning att det finns ett flertal försvårande omständigheter som inte i tillräcklig mån beaktas vid bedömningen av brottets svårighetsgrad. Straffvärdet för gärningen överstiger minimistraffet för grovt sabotage mot blåljusverksamhet. Även om det inte är bevisat att de tilltalade planerat gärningen i förväg har det varit fråga om en organiserad och samlad våldsattack mot polisens verksamhet. Våldet och angreppet har också eskalerat när polisen har backat tillbaka. Poliserna och deras fordon har utsatts för hänsynslöst våld och skadegörelse, vilket resulterat i att poliserna i princip fått fly från platsen. Gärningen har orsakat omfattande fysiska och materiella skador. Även om de fysiska skadorna hos poliserna inte har blivit alltför allvarliga har det funnits en konkret fara för liv eller allvarlig skada. Angreppet – som pågått under lång tid – har varit som mest intensivt i slutskedet och stenar har kastats mot poliser när de flytt från folkmassan. Det har inte endast funnits fara för att gärningen skulle hindra eller störa polisens verksamhet. Faran har förverkligats och det har inte funnits någon möjlighet för polisen att utföra sitt uppdrag i Sveaparken, trots att polisen fått förstärkning från flera olika platser i landet. Det är fråga om en mycket allvarlig gärning som hotat en fundamental och samhällsviktig funktion (polisen). Att personer på platsen var upprörda över att polisen gett tillstånd för sammankomsten och att de uppfattade det som en kränkning av deras religiösa övertygelse kan i viss mån ge en förklaring till att människor reagerade och gav uttryck för sitt missnöje. Att visa sitt missnöje på det sätt som kom att ske går emellertid långt utöver vad som är tillåtet. Den angivna anledningen till agerandet kan inte under några förhållanden ses som en förmildrande omständighet. Sammanfattningsvis finner även hovrätten att gärningen har ett mycket högt straff-värde. I likhet med tingsrätten anser hovrätten att straffvärdet för gärningen som utgångspunkt uppgår till omkring fem års fängelse.

Vid bedömningen av de tilltalades straff ska rätten göra en individuell bedömning av de enskildas uppsåt och delaktighet i gärningen. Hovrätten har funnit att de tilltalade agerat tillsammans och i samförstånd och att de haft uppsåt till grovt sabotage mot blåljusverksamhet. När det gäller de individuella bedömningarna av straffvärdet gör hovrätten följande bedömning.

Hussain Kafarnawi

Hussain Kafarnawi har varit med i Sveaparken under hela händelseförloppet och även varit aktiv i våldsanvändningen under större delen av händelsen. Han har bl.a. i ett relativt tidigt skede kastat sten mot poliser och deras hundar och har även varit aktiv i skedet när poliserna fick överge sina fordon. Han har intagit en pådrivande roll som bidragit till våldsutvecklingen. Hovrätten bedömer att straffvärdet för den brottslighet som Hussain Kafarnawi har gjort sig skyldig till uppgår till fem års fängelse. Eftersom hovrätten avslår åklagarens yrkande om utvisning (se nedan) ska fängelsestraffets längd bestämmas till fem år.

Hussein Al-Maliki

Hussein Al-Maliki har varit på plats i Sveaparken från kl. 17.00 till cirka kl. 18.45, då han avvisades från platsen av polis. Han återvände strax före kl. 19.30. I detta skede brann polisbussarna och poliserna hade lämnat platsen. Hussein Al-Maliki har i ett tidigt skede varit pådrivande och hans aggressiva beteende har bidragit till händelse-utvecklingen där angreppet mot polisen har eskalerat och blivit alltmer våldsamt. Han har under den tid han närvarat varit mycket aktiv i stenkastningen. Han har kastat ett stort antal stenar mot polisen, bl.a. en stor sten som träffade Carl Julius Strömberg, vilket han döms särskilt för (våld mot tjänsteman). Hovrätten konstaterar emellertid att Hussein Al-Maliki inte varit närvarande under den senare delen av händelseförloppet, den del under vilken våldsanvändningen och angreppet mot polisen varit som mest intensivt. När han återkom till Sveaparken brann polisbussarna och poliserna hade lämnat platsen. Att Hussein Al-Maliki återvände, trots att han blivit avvisad av polisen, talar för att hans uppsåt sträcker sig längre än den del av händelseförloppet som han faktiskt varit del i. Även om Hussein Al-Maliki inte lämnat plasten frivilligt måste det faktum att han inte deltagit under delar av händelsen påverka straffvärdet i sänkande riktning. Hovrätten finner därför att straffvärdet för den gärning som Hussein Al-Maliki ska dömas för är lägre än vad tingsrätten funnit och finner att straffvärdet uppgår till fängelse i fyra och ett halvt år. Brottet sabotage mot blåljusverksamhet har innefattat våldsangrepp mot polisen och det faktum att Hussein Al-Maliki döms

särskilt för två fall av våld mot tjänsteman påverkar inte straffvärdet nämnvärt. Fängelsestraffets längd bestäms därmed till fyra och ett halvt år.

Abdullahi Ibrahim

Abdullahi Ibrahim var inte på plats i Sveaparken under det inledande skedet, utan anlände först omkring kl.18.20. I detta skede utsattes poliserna för omfattande stenkastning och strax efter anlände förstärkning från Stockholm. Abdullahi Ibrahim har kastat ett flertal stenar mot poliser, däribland en sten som träffade Karl-Erik Ludvigsson. Han har även kastat sten mot polisfordon samt burit/flyttat och kastat kravallstaket framför en polisbuss. Han har varit aktiv i stenkastningen när polisen dragit sig tillbaka mot bron och varit på plats även under slutskedet. Även om Abdullahi Ibrahim inte kan anses ha haft en pådrivande eller på annat sätt framträdande roll finner hovrätten att hans handlande föranleder ett högre straffvärde än vad tingsrätten funnit. Hovrätten bestämmer fängelsestraffets längd till fem år.

Ali Kafarnawi

Som tingsrätten angett var Ali Kafarnawi inledningsvis avvaktande och hade till synes en dämpande effekt på folksamlingen. Efter att angreppet och våldsutövningen eskalerat har dock Ali Kafarnawi deltagit aktivt i stenkastningen mot polisen och även deltagit i den del av gärningen där våldet och angreppet mot polisen var som mest intensivt. Han har vidare varit aktiv i slutskedet då han bl.a. kastade en större sten mot en polis när denna sprang ifrån honom, mot bron, för att retirera. Han har även deltagit i stenkastning i anslutning till polisens fordon vid bron i händelsens slutskede. I detta skede tog poliser skydd bakom polisfordonen, samtidigt som det pågick ett omfattande angrepp med stenar och andra tillhyggen. Hovrätten anser att straffvärdet för Ali Kafarnawis del uppgår till fängelse i fem år. Eftersom åklagarens yrkande om utvisning avslås (se nedan) ska fängelsestraffets längd bestämmas till fem år.

Utvisning

Vid prövningen av utvisningsfrågan ska 8 a kap. utlänningslagen (2005:716) i dess lydelse före den 1 augusti 2022 tillämpas.

Hussain Kafarnawi

Hovrätten konstaterar att de allmänna förutsättningarna för utvisning i 8 a kap. 1 § utlänningslagen är uppfyllda. Hussain Kafarnawi har permanent uppehållstillstånd sedan år 2016 och det krävs därför synnerliga skäl för att utvisa honom (8 a kap. 3 § utlänningslagen). Detta innebär att utgångspunkten är att han inte ska utvisas, men att utvisning ändå kan ske om det föreligger omständigheter som, vid en helhets-bedömning, medför att skälen för utvisning väger över. Vid bedömningen ska rätten bl.a. beakta brottslighetens karaktär, den tilltalades personliga förhållanden och dennes anknytning till Sverige samt tidigare brottslighet. (Se rättsfallet NJA 2019 s. 316).

Hovrätten delar tingsrättens bedömning att det brott som Hussain Kafarnawi ska dömas för är ett verkligt och allvarligt hot mot ett av samhällets grundläggande intressen. Denna omständighet talar med styrka för att utvisa Hussain Kafarnawi. Hussain Kafarnawis anknytning till Sverige är dock stark och hans personliga förhållanden talar mot utvisning. Hussain Kafarnawi har vistats i Sverige sedan 16 års ålder och är vad som framkommit väl etablerad i det svenska samhället. Han är inte tidigare dömd för allvarlig brottslighet och det finns inget som talar för att han kommer att begå nya brott. Hovrätten finner vid en sammantagen bedömning att skälen för utvisning inte är tillräckligt starka för att anse att det föreligger synnerliga skäl. Utvisningsyrkandet ska därför avslås och tingsrättens beslut om utvisning ska upphävas.

Ali Kafarnawi

Hovrätten konstaterar att de allmänna förutsättningarna för utvisning i 8 a kap. 1 § utlänningslagen är uppfyllda. Ali Kafarnawi har beviljats flyktingstatusförklaring,

vilket innebär ett starkt skydd mot utvisning. För att utvisa Ali Kafarnawi krävs att det brott han har begått är synnerligen grovt och att det skulle medföra allvarlig fara för allmän ordning och säkerhet att låta honom stanna här (8 kap 2 § andra stycket utlänningslagen).

Hovrätten delar tingsrättens bedömning att det brott som Ali Kafarnawi ska dömas för är ett verkligt och allvarligt hot mot ett av samhällets grundläggande intressen. Han är emellertid tidigare ostraffad och det finns inget som talar för att han kommer att begå nya brott. Hovrätten bedömer att det inte medför allvarlig fara för allmän ordning och säkerhet att låta honom stanna i Sverige. Till detta kommer att även Ali Kafarnawis personliga förhållanden talar mot utvisning, då hans närmast anhöriga är svenska medborgare och han beräknas få barn i november. Utvisningsyrkandet ska därför avslås och tingsrättens beslut om utvisning ska upphävas.

Skadestånd

Kränkningsersättning vid brottet sabotage mot blåljusverksamhet

Tingsrätten har redogjort för de generella förutsättningarna för att få ersättning för kränkning. Hovrätten ansluter sig till tingsrättens dom i denna del (sidorna 56 och 57 i tingsrättens dom). Avseende ersättning för kränkning vid brottet sabotage mot blåljusverksamhet gör hovrätten följande bedömning. En målsägande är berättigad till ersättning för kränkning om brottet denne utsatts för innefattar ett angrepp mot dennes person, frihet, frid eller ära. Som tingsrätten angett är brottet sabotage mot blåljusverksamhet ett allmänfarligt brott som inte riktar sig mot någon särskild person, även om angrepp mot en särskild polis kan utgöra sabotage mot blåljusverksamhet. Brottet syftar till att skydda allmänheten från den fara som kan uppstå när polisverksamheten angrips och hindras från att utföra sitt uppdrag. Allmänfarliga brott kan i vissa fall innefatta en integritetskränkning som kan ge rätt till skadestånd (prop. 1972:5 s. 570). Det är emellertid inte rubriceringen av brottet som är det avgörande vid den skadeståndsrättsliga bedömningen, utan avgörande är om gärningen innefattar omständigheter som innebär en integritetskränkning. I denna bedömning får det också betydelse om brottet är riktat mot en eller flera bestämda personer. Vid bedömningen

om det brottsliga angreppet innebär en kränkning som är ersättningsgill måste beaktas om den brottsliga gärningen i det konkreta fallet innefattar ett brottsligt angrepp på någons person, frihet, frid eller ära, trots att straffbestämmelsen inte har ett sådant skyddsintresse. (Se Friberg, Kränkningsersättning, 2010, s. 529-532 och 593-595 samt rättsfallet NJA 1998 s. 310).

De tilltalade döms för grovt sabotage mot blåljusverksamhet, en gärning som också innefattar att de använt våld mot ett stort antal poliser. Som tingsrätten angett har stenkastningen som de tilltalade har varit delaktiga i riktats mot poliserna Karl-Erik Ludvigsson, Carl Julius Strömberg, Patrik Linde Lindblad och deras kollegor som var på plats i Sveaparken. Vissa stenar har träffat och Hussein Al-Maliki och Abdullahi Ibrahim döms också för våld mot tjänsteman där det är bevisat att stenar som de kastat har träffat identifierade poliser. Hovrätten delar tingsrättens bedömning att Karl-Erik Ludvigsson, Carl Julius Strömberg och Patrik Linde Lindblad utsatts för en konkret fara. Gärningen har därmed innefattat ett sådant brottsligt angrepp av målsägandenas personliga integritet som bestämmelsen i 2 kap. 3 § skadeståndslagen tar sikte på. Lika med tingsrätten finner hovrätten att Karl-Erik Ludvigsson, Carl Julius Strömberg och Patrik Linde Lindblad omfattas av den ersättningsberättigade kretsen.

I polisens uppgift ingår att hantera våldsamma personer och målsägandena har därmed att räkna med att utsättas för brott i tjänsten. Även om poliserna i Sveaparken var förberedda på våldsamheter har det våld de utsatts för gått långt över gränsen för vad de kan förvänta sig i arbetet som polis. Hovrätten delar därmed tingsrättens bedömning att Karl-Erik Ludvigsson, Carl Julius Strömberg och Patrik Linde Lindblad är berättigade till ersättning för kränkning vad avser brottet sabotage mot blåljus-verksamhet.

Skadeståndsbeloppets storlek

Ersättning för kränkning ska bestämmas utifrån den kränkning som den skadelidande har drabbats av genom den samlade brottsligheten (se bl.a. rättsfallet NJA 2018 s. 1083). Domstolen ska därmed göra en sammantagen bedömning av vilken kränkning

som den ersättningsberättigade har utsatts för med utgångspunkt i den skadeständsgrundande handlingen. Att en gärning innefattar flera olika brott och att en gärningsman döms för flera brott i konkurrens saknar i regel betydelse när ersättningsbeloppet bestäms. Detta särskilt när det som i förevarande fall är fråga om ett händelseförlopp.

Brottet grovt sabotage mot blåljusverksamhet som de tilltalade döms för innefattar bl.a. våld mot tjänsteman. Den kränkning som Carl Julius Strömberg och Patrik Linde Lindblad utsatts för med anledning av de stenar som Hussein Al-Maliki kastat kan inte anses utgöra en särskilt ersättningsberättigad kränkning sett till helheten av den stenkastning som de utsatts för. Samma gäller för den sten som Abdullahi Ibrahim kastat mot Karl-Erik Ludvigsson. Hovrätten gör därmed en sammantagen bedömning av kränkningsersättningen, vilket även innefattar våld mot tjänsteman. Vid bedömningen av ersättningsbeloppets storlek beaktar hovrätten att målsägandena har varit utsatta för omfattande våld där det funnits risk för allvarlig skada. Våldet har även pågått under lång tid. Vid en sammantagen bedömning bestämmer hovrätten skadeståndet för kränkning till 20 000 kr vardera för Karl-Erik Ludvigsson, Carl Julius Strömberg och Patrik Linde Lindblad. De tilltalade ska solidariskt svara för skadeståndet. I beloppet ingår de 5 000 kr som Hussein Al-Maliki har medgett att betala till Carl Julius Strömberg med anledning av våld mot tjänsteman (åtalspunkten 2).

Sveda och värk

Hovrätten gör ingen annan bedömning än tingsrätten i fråga om ersättning för sveda och värk. Hussein Al-Maliki ska därför även betala 2 000 kr i skadestånd till vardera Carl Julius Strömberg och Karl-Erik Ludvigsson. Abdullahi Ibrahim ska betala samma belopp till Patrik Linde Lindblad.

Häktning

För brottet grovt sabotage mot blåljusverksamhet är det inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år. Hussain Kafarnawi, Hussein Al-Maliki, Abdullahi Ibrahim och Ali Kafarnawi är dömda till långa fängelsestraff och det är inte uppenbart att det saknas risk för att de på fri fot avviker eller på annat sätt undandrar sig straff. Skälet

för häktning uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för dem eller för något annat motstående intresse. Hussain Kafarnawi, Hussein Al-Maliki, Abdullahi Ibrahim och Ali Kafarnawi ska därför vara fortsatt häktade till dess fängelsestraffet får verkställas.

Ersättning

Christoffer Olsson har begärt ersättning med 76 426 kr för 53 timmars arbete. Nedlagd tid framstår som alltför omfattande, främst när det gäller nedlagd tid för förberedelse inför hovrättens huvudförhandling och genomgång av nytillkommen bevisning. Hovrätten anser att skälig ersättning uppgår till 57 680 kr, vilket motsvarar 40 timmars arbete.

Peter Nilsson har begärt ersättning med 129 059 kr för 89,5 timmars arbete. Även med beaktande av att Peter Nilsson förordnades som offentlig försvarare för Ali Kafarnawi först efter tingsrättens huvudförhandling och att substitutionen vid del av hovrättens huvudförhandling medfört visst dubbelarbete, anser hovrätten att nedlagd tid är för omfattande. Detta gäller främst nedlagd tid för genomgång av förundersökningen. Enligt hovrätten uppgår skälig ersättning till 115 360 kr, vilket motsvarar 80 timmars arbete.

Peter Nilsson har vidare i första hand begärt ersättning för faktiskt kostnad för tidsspillan och utlägg, det vill säga även för de merkostnader som har uppstått på grund av att han har sin verksamhet långt från Örebro. Hovrätten anser att det inte finns särskilda skäl för att Peter Nilsson ska tillerkännas ersättning för sådana merkostnader. Peter Nilsson ska därför tillerkännas ersättning för tidsspillan och utlägg med utgångspunkt från tingsrättsorten, dvs. Örebro. Detta innebär att Peter Nilsson får ersättning för sex timmars tidsspillan för resa tur och retur till Jönköping (varav 30 minuter före kl. 07.00 och 2 timmar och 30 minuter efter kl. 18.00), för fyra timmars tidsspillan för resa tur och retur till Skövde samt för begärd tidsspillan för resor till häktet. När det gäller utlägg innebär detta att Peter Nilsson inte har rätt till ersättning för hotellövernattning samt att han får milersättning för totalt 102 mil (42 mil Örebro-

Jönköping tur och retur, 30 mil Örebro-Skövde tur och retur samt begärda 30 mil för resor till häktet) och för begärda utlägg i övrigt.

Ester Andersson Zandvoort har begärt ersättning med 41 818 kr för 29 timmars arbete. Nedlagd tid framstår som alltför omfattande, bland annat när det gäller nedlagd tid för förberedelse inför hovrättens huvudförhandling som angetts vara till viss del delad med hovrättens mål B 2754-22. Hovrätten anser att skälig ersättning uppgår till 36 050 kr, vilket motsvarar 25 timmars arbete.

Övriga ersättningsanspråk är skäliga och ska bifallas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B
Överklagande senast den 7 oktober 2022.

I avgörandet har hovrättslagmannen Linda Hallstedt, hovrättsråden Ingrid Brunmarker och Stina Melin (referent) samt nämndemännen Cjell Fransson och Per Rosengren deltagit.

Skiljaktig mening av Linda Hallstedt och Per Rosengren, se nästa sida.

AVRÄKNINGSUNDERLAG finns i hovrättens akt.

Skiljaktig mening av hovrättslagmannen Linda Hallstedt och nämndemannen Per Rosengren.

Vi är skiljaktiga i fråga om fängelsestraffets längd för Hussein Al-Maliki.

Visserligen har Hussein Al-Maliki inte varit närvarande under den senare delen av händelseförloppet då våldsanvändningen och angreppet mot polisen varit som mest intensivt. Däremot har han i ett tidigt skede av händelsen varit pådrivande och hans aggressiva beteende har bidragit till händelseutvecklingen där angreppet mot poliserna eskalerat och blivit alltmer våldsamt. Det förhållandet att han inte var på platsen under en del av händelseförloppet har för övrigt berott på att hans agerande uppfattats som så ordningsstörande att polisen avvisat honom från platsen. Så snart han har kunnat har han dock återvänt. Mot nu angiven bakgrund anser vi att fängelsestraffets längd även för Hussein Al-Maliki bör bestämmas till fem år.

Skiljaktiga i denna del är vi i övrigt överens med majoriteten.

Postadress
Box 2223
550 02 Jönköping

Besöksadress
Hovrättsgränd 4

Telefon
036-15 69 00

Telefax

E-post: gota.hovratt@dom.se
www.gotahovratt.se

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00–16:00

ÖREBRO TINGSRÄTT
Rotel 17

DOM
2022-06-27
meddelad i
Örebro

Mål nr: B 2573-22

PARTER (Antal tilltalade: 4)

Tilltalad
HUSSEIN Ali Luaibi Al-Maliki, 20010806-1235
Frihetsberövande: Häktad
Örnsköldsgatan 41 Lgh 1201
703 50 Örebro
Medborgare i Irak

Offentlig försvarare:
Advokat Patrik Ahlbeck
Advokatfirman Ahlbeck HB
Oskarsparken 1
702 12 Örebro

Åklagare
Chefsåklagare Per-Erik Rinsell
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Borås
Box 624
501 13 Borås

Målsägande
1. Patrik Linde Lindblad

Målsägandebiträde:
Advokat Ester Andersson Zandvoort
Advokatbolaget sjutton34 KB
Stortorget 8
702 11 Örebro

2. Karl-Erik Ludvigsson
Polismyndigheten, Örebro Box 1804
701 18 Örebro

Målsägandebiträde:
Advokat Ester Andersson Zandvoort
Advokatbolaget sjutton34 KB
Stortorget 8
702 11 Örebro

3. Carl Julius Strömberg
Polismyndigheten, LPO Hallsberg
Box 1804
701 18 Örebro

Målsägandebiträde:
Advokat Ester Andersson Zandvoort
Advokatbolaget sjutton34 KB
Stortorget 8
702 11 Örebro

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

1. Grovt sabotage mot blåljusverksamhet, 13 kap 5 c § 1 st 1 p, 2 p och 3 p och 2 st brottsbalken
   2022-04-15
2. Våld mot tjänsteman, 17 kap 1 § 1 st brottsbalken
   2022-04-15 (2 tillfällen)

Påföljd m.m.
Fängelse 5 år 6 månader

Utvisning
Yrkandet om utvisning avslås.

Skadestånd

1. Hussein Al-Maliki ska solidariskt med Abdullahi Ibrahim, Hussain Kafarnawi och Ali Kafarnawi betala skadestånd till Carl Julius Strömberg med 10 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker.
2. Hussein Al-Maliki ska solidariskt med Abdullahi Ibrahim, Hussain Kafarnawi och Ali Kafarnawi betala skadestånd till Patrik Linde Lindblad med 10 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker.
3. Hussein Al-Maliki ska solidariskt med Abdullahi Ibrahim, Hussain Kafarnawi och Ali Kafarnawi betala skadestånd till Karl-Erik Ludvigsson med 10 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker.
4. Hussein Al-Maliki ska betala skadestånd till Carl Julius Strömberg med 12 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker.
5. Hussein Al-Maliki ska betala skadestånd till Karl-Erik Ludvigsson med 12 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag
Beslagen av kläder och mobiltelefon ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Hussein Al-Maliki (Polismyndigheten Region Bergslagen, beslagsliggare 2022-5000-BG47947, punkt 1, beslagsliggare 2022-5000-BG48703, punkt 1 och beslagsliggare 2022-5000-BG48698, punkt 1 och 2).

Häktning m.m.
Hussein Al-Maliki ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond
Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning
1. Patrik Ahlbeck får ersättning av staten med 186 713 kr. Av beloppet avser 119 353 kr arbete, 23 100 kr tidsspillan, 6 918 kr utlägg och 37 342 kr mervärdesskatt.
2. Ester Andersson Zandvoort får ersättning av staten med 89 224 kr. Av beloppet avser 71 379 kr arbete och 17 845 kr mervärdesskatt.
3. Staten ska stå för kostnaden för försvararen och målsägandebiträdet.

ÖREBRO TINGSRÄTT
Rotel 17

DOM
2022-06-27
meddelad i
Örebro

Mål nr: B 2573-22

Tilltalad
ABDULLAHI Abdiwali Ibrahim, 20000120-7752
Frihetsberövande: Häktad
c/o Saida Abdi Farah
Drottninggatan 53 Lgh 1503
702 22 Örebro
Medborgare i Somalia

Offentlig försvarare:
Advokat Torbjörn Marell
Marell Advokatbyrå AB
Atlanticagatan 1
702 86 Örebro

Åklagare
Chefsåklagare Per-Erik Rinsell
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Borås
Box 624
501 13 Borås

Målsägande
1. Patrik Linde Lindblad

Målsägandebiträde:
Advokat Ester Andersson Zandvoort
Advokatbolaget sjutton34 KB
Stortorget 8
702 11 Örebro

2. Karl-Erik Ludvigsson
Polismyndigheten, Örebro Box 1804
701 18 Örebro

Målsägandebiträde:
Advokat Ester Andersson Zandvoort
Advokatbolaget sjutton34 KB
Stortorget 8
702 11 Örebro

3. Carl Julius Strömberg
Polismyndigheten, LPO Hallsberg
Box 1804
701 18 Örebro

Målsägandebiträde:
Advokat Ester Andersson Zandvoort
Advokatbolaget sjutton34 KB
Stortorget 8
702 11 Örebro

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

1. Grovt sabotage mot blåljusverksamhet, 13 kap 5 c § 1 st 1 p, 2 p och 3 p och 2 st brottsbalken
   2022-04-15
2. Våld mot tjänsteman, 17 kap 1 § 1 st brottsbalken
   2022-04-15

Påföljd m.m.
Fängelse 4 år 6 månader

Skadestånd

1. Abdullahi Ibrahim ska solidariskt med Hussein Al-Maliki, Hussain Kafarnawi och Ali Kafarnawi betala skadestånd till Carl Julius Strömberg med 10 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker.
2. Abdullahi Ibrahim ska solidariskt med Hussein Al-Maliki, Hussain Kafarnawi och Ali Kafarnawi betala skadestånd till Patrik Linde Lindblad med 10 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker.
3. Abdullahi Ibrahim ska solidariskt med Hussein Al-Maliki, Hussain Kafarnawi och Ali Kafarnawi betala skadestånd till Karl-Erik Ludvigsson med 10 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker.
4. Abdullahi Ibrahim ska betala skadestånd till Patrik Linde Lindblad med 12 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag
Beslagen av kläder och mobiltelefoner m.m. ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Abdullahi Ibrahim (Polismyndigheten Region Bergslagen, beslagsliggare 2022-5000-BG47779, punkt 1 och beslagsliggare 2022-5000-BG47909, punkt 1-5).

Häktning m.m.
Abdullahi Ibrahim ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond
Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning
1. Torbjörn Marell får ersättning av staten med 179 139 kr. Av beloppet avser 101 673 kr arbete, 28 710 kr tidsspillan, 12 928 kr utlägg och 35 828 kr mervärdesskatt.
2. För ersättning till målsägandebiträdet, se domslut avseende Hussein Al-Maliki.
3. Staten ska stå för kostnaden för försvararen och målsägandebiträdet.

ÖREBRO TINGSRÄTT
Rotel 17

DOM
2022-06-27
meddelad i
Örebro

Mål nr: B 2573-22

Tilltalad
Ali Kafarnawi, 19930415-7317
Frihetsberövande: Häktad
Författargatan 14 C Lgh 1101
703 70 Örebro
Medborgare i Syrien

Offentlig försvarare:
Advokat Johan Johansen
Advokathuset Actus AB
Fabriksgatan 8
702 10 Örebro

Åklagare
Chefsåklagare Per-Erik Rinsell
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Borås
Box 624
501 13 Borås

Målsägande
1. Patrik Linde Lindblad

Målsägandebiträde:
Advokat Ester Andersson Zandvoort
Advokatbolaget sjutton34 KB
Stortorget 8
702 11 Örebro

2. Karl-Erik Ludvigsson
Polismyndigheten, Örebro Box 1804
701 18 Örebro

Målsägandebiträde:
Advokat Ester Andersson Zandvoort
Advokatbolaget sjutton34 KB
Stortorget 8
702 11 Örebro

3. Carl Julius Strömberg
Polismyndigheten, LPO Hallsberg
Box 1804
701 18 Örebro

Målsägandebiträde:
Advokat Ester Andersson Zandvoort
Advokatbolaget sjutton34 KB
Stortorget 8
702 11 Örebro

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för
Grovt sabotage mot blåljusverksamhet, 13 kap 5 c § 1 st 1 p, 2 p och 3 p och 2 st brottsbalken
2022-04-15

Påföljd m.m.
Fängelse 4 år

Utvisning
Den tilltalade utvisas ur Sverige enligt 8 a kap 5 § utlänningslagen (2005:716) och förbjuds att återvända hit. Överträdelse av förbudet kan medföra fängelse i högst 1 år.

Skadestånd
1. Ali Kafarnawi ska solidariskt med Abdullahi Ibrahim, Hussein Al-Maliki och Hussain Kafarnawi betala skadestånd till Carl Julius Strömberg med 10 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker.
2. Ali Kafarnawi ska solidariskt med Abdullahi Ibrahim, Hussein Al-Maliki och Hussain Kafarnawi betala skadestånd till Patrik Linde Lindblad med 10 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker.
3. Ali Kafarnawi ska solidariskt med Abdullahi Ibrahim, Hussein Al-Maliki och Hussain Kafarnawi betala skadestånd till Karl-Erik Ludvigsson med 10 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag
Beslagen av ett flertal mobiltelefoner, kläder m.m. ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Ali Kafarnawi (Polismyndigheten Region Bergslagen, beslagsliggare 2022-5000-BG47925, punkt 1-9).

Häktning m.m.
Ali Kafarnawi ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond
Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning
1. Johan Johansen får ersättning av staten med 198 829 kr. Av beloppet avser 115 739 kr arbete, 34 320 kr tidsspillan, 9 005 kr utlägg och 39 765 kr mervärdesskatt.
2. För ersättning till målsägandebiträdet, se domslut avseende Hussein Al-Maliki.
3. Staten ska stå för kostnaden för försvararen och målsägandebiträdet.

ÖREBRO TINGSRÄTT
Rotel 17

DOM
2022-06-27
meddelad i
Örebro

Mål nr: B 2573-22

Tilltalad
Hussain Kafarnawi, 20000103-8231
Frihetsberövande: Häktad
Författargatan 14 C Lgh 1101
703 70 Örebro
Medborgare i Syrien

Offentlig försvarare:
Advokat Christoffer Olsson
Advokatfirman Backman & Bergström AB
Box 257
732 24 Arboga

Åklagare
Chefsåklagare Per-Erik Rinsell
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Borås
Box 624
501 13 Borås

Målsägande
1. Patrik Linde Lindblad

Målsägandebiträde:
Advokat Ester Andersson Zandvoort
Advokatbolaget sjutton34 KB
Stortorget 8
702 11 Örebro

2. Karl-Erik Ludvigsson
Polismyndigheten, Örebro Box 1804
701 18 Örebro

Målsägandebiträde:
Advokat Ester Andersson Zandvoort
Advokatbolaget sjutton34 KB
Stortorget 8
702 11 Örebro

3. Carl Julius Strömberg
Polismyndigheten, LPO Hallsberg
Box 1804
701 18 Örebro

Målsägandebiträde:
Advokat Ester Andersson Zandvoort
Advokatbolaget sjutton34 KB
Stortorget 8
702 11 Örebro

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för
Grovt sabotage mot blåljusverksamhet, 13 kap 5 c § 1 st 1 p, 2 p och 3 p och 2 st brottsbalken
2022-04-15

Påföljd m.m.
Fängelse 4 år 6 månader

Utvisning
Den tilltalade utvisas ur Sverige enligt 8 a kap 5 § utlänningslagen (2005:716) och förbjuds att återvända hit. Överträdelse av förbudet kan medföra fängelse i högst 1 år.

Skadestånd
1. Hussain Kafarnawi ska solidariskt med Abdullahi Ibrahim, Hussein Al-Maliki och Ali Kafarnawi betala skadestånd till Carl Julius Strömberg med 10 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker.
2. Hussain Kafarnawi ska solidariskt med Abdullahi Ibrahim, Hussein Al-Maliki och Ali Kafarnawi betala skadestånd till Patrik Linde Lindblad med 10 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker.
3. Hussain Kafarnawi ska solidariskt med Abdullahi Ibrahim, Hussein Al-Maliki och Ali Kafarnawi betala skadestånd till Karl-Erik Ludvigsson med 10 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 15 april 2022 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag
1. Beslaget av en mobiltelefon ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Hussain Kafarnawi (Polismyndigheten Region Bergslagen, beslagsliggare 2022-5000-BG48260, punkt 1).

2. Beslagen av ett flertal mobiltelefoner, kläder m.m. ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Hussain Kafarnawi (Polismyndigheten Region Bergslagen, beslagsliggare 2022-5000-BG47925, punkt 1-9).

Häktning m.m.
Hussain Kafarnawi ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Brottsofferfond
Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning
1. Christoffer Olsson får ersättning av staten med 211 757 kr. Av beloppet avser 132 694 kr arbete, 31 680 kr tidsspillan, 5 032 kr utlägg och 42 351 kr mervärdesskatt.
2. För ersättning till målsägandebiträdet, se domslut avseende Hussein Al-Maliki.
3. Staten ska stå för kostnaden för försvararen och målsägandebiträdet.

_____

SAMMANFATTNING

Den 15 april 2022 hade Rasmus Paludan beviljats tillstånd att anordna en allmän sammankomst Örebro. Rasmus Paludan skulle under sammankomsten bränna en koran. Sammankomsten kunde dock aldrig inledas och Rasmus Paludan befann sig aldrig själv i parken.

Redan 17.20 inleddes en förundersökning om våldsamt upplopp. Under de följande drygt två timmarna trappades våldet från personerna i parkens sida upp. Det har varit fråga om omfattande stenkastning, sparkar, slag med tillhyggen med mera riktat mot såväl polismän som hundar och fordon. Det har även kastats tegelpannor och andra lösa föremål mot polismän och polisfordon. I samband med händelsen forcerades polisens olika avspärrningar. Efter kl. 19.00 stod det klart att polisen inte skulle lyckas upprätthålla ordningen och insatsen avbröts. När de sista poliserna lämnade parken stod fyra polisbilar i brand, och i varje fall en hade avtvingats polisen.

Händelsen krävde omfattande polisförstärkningar från flera delar av landet. Trots erhållna förstärkningar kunde polisen inte kunnat fullfölja sitt uppdrag. Som en följd av händelsen i Sveaparken har minst 71 poliser och åtta polisfordon skadats. Kostnaderna för polisbilarna uppgår till i vart fall 2 440 278 kr och för tjänsteutrustning till minst 563 000 kr. Tre polishundar skadades lätt under händelsen.

Vid genomförandet av verksamheten har polisen mött ett omfattande våld mot såväl person som egendom. Tingsrätten har bedömt att våldet riktats mot polisen i deras brottsbekämpande verksamhet och utryckningsverksamhet i syfte att försvåra och hindra deras arbete. Domstolen har därför bedömt gärningen som sabotage mot blåljusverksamhet. Vid en helhetsbedömning har tingsrätten bedömt gärningen som grovt brott.

Samtliga fyra åtalade har bekräftat att de befann sig i Sveaparken den 15 april 2022 och erkänt olika grader av inblandning i händelsen. Det är bevisat att alla kastat sten mot polisen. Några av dem har även bland annat forcerat polisens avspärrningar, burit/flyttat och kastat kravallstak samt filmat händelseförloppet. Det sistnämnda har dock inte ansetts olagligt.

Tingsrätten har bedömt att de åtalade begått gärningen tillsammans och i samförstånd med varandra och för tingsrätten okända personer. Samtliga åtalade bedöms ha haft uppsåt till gärningen och ska dömas för grovt sabotage mot blåljusverksamhet. Abdullahi Abdiwali Ibrahim och Hussein Al-Maliki döms även för våld mot tjänsteman.

Mot bakgrund av de åtalades respektive inblandning, övriga brott som de döms för samt andra skäl har påföljden bestämts till fängelsestraff mellan fyra och fem och ett halvt års fängelse.

Hussain Kafarnawi och Ali Kafarnawi ska även utvisas.

Samtliga fyra ska betala skadestånd till målsägandena.

Innehåll

SAMMANFATTNING 13

YRKANDEN M.M. 15

UTREDNING 20

Muntlig bevisning 20

Karl-Erik Ludvigsson 20

Carl Julius Strömberg 22

Patrik Linde Lindblad 23

Hussain Kafarnawi 28

Ali Kafarnawi 28

Abdullahi Abdiwali Ibrahim 29

Hussein Al-Maliki 30

Linus Elf 30

Anders Sjöland 32

Övrig bevisning 33

DOMSKÄL 35

Skuld 35

Åtalet avseende grovt sabotage mot blåljusverksamhet/våldsamt motstånd 35

Åtalet avseende våld mot tjänsteman/försök till våld mot tjänsteman 50

Straffmätning och påföljdsval 51

Utvisning 54

Häktning 56

Skadestånd 56

Beslag 59

Övrigt 59

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat att Abdullahi Abdiwali Ibrahim, Hussain Kafarnawi, Ali Kafarnawi och Hussein Al-Maliki i första hand ska dömas för brott enligt följande.

Åtalspunkt 1 (Abdullahi Abdiwali Ibrahim, Hussain Kafarnawi, Ali Kafarnawi och Hussein Ali Luaibi Al-Maliki)

Grovt sabotage mot blåljusverksamhet (förstahandsyrkande)
Abdullahi Abdiwali Ibrahim, Hussain Kafarnawi, Ali Kafarnawi och Hussein Ali Luaibi Al-Maliki har tillsammans och i samförstånd med varandra samt ett flertal okända medgärningsmän angripit och stört polisverksamhet genom att använda våld och hot om våld mot poliser, skadat och tillgripit polisfordon och skadat polishundar som används i verksamheten samt vidtagit annan otillbörlig åtgärd, allt enligt nedan.

Efter tillståndsgiven allmän sammankomst för Rasmus Paludan har vid tidpunkten en större folksamling samlats. I folksamlingen har ett mycket stort antal personer agerat i uppsåtligt och förenat våld mot polispersonal och polisiär egendom.

Våldet har bestått i omfattande stenkastning, sparkar, slag med tillhyggen m.m. riktat mot såväl polismän som hundar och fordon. Det kastas även bangers, tegelpannor och andra lösa föremål mot polismän och polisfordon, varav fyra fordon också senare har avtvingats polisen och/eller satts i brand. Folksamlingen har även forcerat polisens olika avspärrningar i form av avspärrningsband och kravallstaket.

Det har under händelsen skrikits upprepade hotelser om våld mot polispersonalen.

Som en följd av gärningen har minst 71 poliser skadats, varav 50 poliser så pass allvarligt att de uppsökt vård antingen direkt i samband med gärningen eller i efterhand och 64 poliser har rapporterat påtaglig psykiska påverkan efter händelsen.

Minst åtta polisfordon har skadats, varav fyra fordon har totalförstörts då de har eldats upp. Sammantaget har skada på fordon uppkommit med minst 2.5 Mkr ex moms. 71 poliser har rapporterat att deras personliga tjänsteutrustningar har skadats och sammanlagd skada uppgår till minst 563.000 kr ex moms

Tre polishundar har skadats lätt under händelsen

Abdullahi Abdiwali Ibrahim har för egen del kastat ett flertal stenar mot polismän och polisfordon och burit/flyttat och kastat kravallstaket samt därefter filmat stora delar av händelseförloppet.

Hussein Al-Maliki har för egen del inledningsvis verbalt angripit polismännen samt uppträtt aggressivt, varefter han maskerat sig och kastat ett stort antal stenar mot polismän samt varit delaktig i att forcera polisens avspärrningar. Al-Maliki har vidare filmat de senare delarna av händelseförloppet. Al-Maliki har också gentemot övriga deltagare i händelseförloppet tagit en pådrivande och anförande roll genom bland annat rop och gester samt genom att förse dem med stenar och andra tillhyggen.

Ali Kafarnawi har för egen del kastat ett flertal stenar mot polismän.

Hussain Kafarnawi har för egen del kastat ett stort antal stenar mot polismän samt varit delaktig i att forcera polisens avspärrningar samt burit/flyttat och kastat kravallstaket. Hussain Kafarnawi har också gentemot övriga deltagare i händelseförloppet tagit en pådrivande och anförande roll genom bland annat rop och gester samt genom att inleda sekvenser av stenkastning.

Samtliga fyra har också genom sitt agerande och närvaro på platsen utgjort en del i den samlade händelsen och uppmuntrat övriga gärningsmän i deras brottsliga gärning.

Det hände den 15 april 2022 i Sveaparken, Örebro, Örebro kommun.

Gärningen var sådan att den kunde förväntas allvarligt försvåra eller hindra utryckningsverksamhet och brottsbekämpande verksamhet. Till följd av händelsen har Polisen i Bergslagen också begärt och erhållit omedelbar och omfattande assistans från omkringliggande polisregioner för att kunna utföra sin verksamhet.

Brottet bör bedömas som grovt eftersom gärningen framkallat fara för flera människors liv eller hälsa, egendom av särskild betydelse och varit av särskilt farlig art, då den pågått under lång tid, varit väl organiserad, innehållit en synnerligen omfattande våldsanvändning riktad mot polisverksamheten, krävt omfattande polisförstärkningar från flera delar av landet, medfört att Polisen trots erhållna förstärkningar inte kunnat fullfölja sitt uppdrag samt varit motiverad av att Polisen försökt skydda en grundlagsskyddad allmän sammankomst.

Lagrum: 13 kap 5 c § 1 st 1 p, 2 p och 3 p och 2 st brottsbalken

Våldsamt upplopp (andrahandsyrkande)

Abdullahi Abdiwali Ibrahim, Hussein Ali Luaibi Al-Maliki, Hussain Kafarnawi och Ali Kafarnawi har samtliga i vart fall på sätt som ovan angetts ingått i en folksamling som haft uppsåt att med förenat våld sätta sig upp mot myndighet och har i syfte att förhindra att den allmänna sammankomsten skulle kunna genomföras gått med förenat angrepp med våld på poliser och polisfordon samt polishundar.

Hussain Kafarnawi och Hussein Ali Luabi Al-Maliki skall av de skäl som ovan angetts bedömas som anförare.

Lagrum: 16 kap. 2 § brottsbalken

Åtalspunkt 2 (Hussein Al-Maliki)

Våld mot tjänsteman
Hussein Ali Luaibi Al-Maliki har angripit polisen Carl Julius Strömberg med våld när denne försökt upprätthålla ordningen på allmän plats. Det hände den 15 april 2022 på Sveaparken, Örebro, Örebro kommun. Hussein Ali Luaibi Al-Maliki har kastat en sten som träffat Strömberg i skrevet. Carl Julius Strömberg orsakades smärta.

Hussein Ali Luaibi Al-Maliki begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 17 kap 1 § 1 st brottsbalken

Åtalspunkt 3 (Abdullahi Abdiwali Ibrahim)

Våld mot tjänsteman (förstahandsyrkande)
Abdullahi Abdiwali Ibrahim har angripit polisen Patrik Linde Lindblad med våld när denne försökt upprätthålla ordningen på allmän plats. Det hände den 15 april 2022 i Sveaparken, Örebro, Örebro kommun. Abdullahi Abdiwali Ibrahim kastade en sten som träffade mot överkroppen. Patrik Linde Lindblad orsakades smärta.

Abdullahi Abdiwali Ibrahim begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 17 kap 1 § 1 st brottsbalken

Försök till våld mot tjänsteman (andrahandsyrkande)
Ibrahim har i vart fall på sätt som ovan angetts försökt orsaka Linde Lindblad smärta. Fara för brottets fullbordan har förelegat.

Lagrum: 17 kap 1 § 1 st och 16 § brottsbalken

Åtalspunkt 4 (Hussein Al-Maliki)

Våld mot tjänsteman, (förstahandsyrkande)
Hussein Ali Luaibi Al-Maliki har angripit polisen Karl-Erik Ludvigsson med våld när denne försökt upprätthålla ordningen på allmän plats. Det hände den 15 april 2022 i Sveaparken, Örebro, Örebro kommun. Hussein Ali Luaibi Al-Maliki kastade en sten som träffade Ludvigsson på underkroppen . Karl-Erik Ludvigsson orsakades smärta.

Hussein Ali Luaibi Al-Maliki begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 17 kap 1 § 1 st brottsbalken

Försök till våld mot tjänsteman (andrahandsyrkande)
Al-Mailiki har i vart fall på sätt som ovan angetts försökt orsaka Ludvigsson smärta. Fara för brottets fullbordan har förelegat

Lagrum: 17 kap 1 § 1 st och 16 § brottsbalken

Åklagaren har även yrkat att i beslag tagna mobiler, kläder och visst gods, beslagtaget hos Hussein Al-Maliki, Abdullahi Abdiwali Ibrahim respektive Hussain Kafarnawi och Ali Kafarnawi ska bestå till dess domen vinner laga kraft. Det beslagtagna ska därefter återlämnas.

Åklagaren har slutligen yrkat att Hussein Al-Maliki, Hussain Kafarnawi och Ali Kafarnawi efter avtjänat straff ska utvisas ur Sverige och förbjudas att återvända hit.

Karl-Erik Ludvigsson, Carl Julius Strömberg och Patrik Linde Lindblad har under åtalspunkt 1 yrkat att tingsrätten förpliktigar Abdullahi Abdiwali Ibrahim, Hussein Al-Maliki, Hussain Kafarnawi och Ali Kafarnawi att solidariskt utge skadestånd till vardera av dem med 20 000 kr avseende kränkning, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 15 april 2022 till dess full betalning sker.

Carl Julius Strömberg har under åtalspunkt 2 yrkat att tingsrätten förpliktigar Hussein Al-Maliki att till honom utge skadestånd om sammanlagt 12 000 kr, varav 10 000 kr avser kränkning och 2 000 kr avser sveda och värk, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 15 april 2022 till dess full betalning sker.

Patrik Linde Lindblad har under åtalspunkt 3 yrkat att tingsrätten förpliktigar Abdullahi Abdiwali Ibrahim att till honom utge skadestånd om sammanlagt 12 000 kr, varav 10 000 kr avser kränkning och 2 000 kr avser sveda och värk, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 15 april 2022 till dess full betalning sker.

Karl-Erik Ludvigsson har under åtalspunkt 4 yrkat att tingsrätten förpliktigar Hussein Al-Maliki att till honom utge skadestånd om sammanlagt 12 000 kr, varav 10 000 kr avser kränkning och 2 000 kr avser sveda och värk, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 15 april 2022 till dess full betalning sker.

Abdullahi Abdiwali Ibrahim har förnekat brott. Han har bestridit ansvar för sabotage mot blåljusverksamhet och särskilt att gärningen skulle rubriceras som grovt brott. Han har även bestridit ansvar för våldsamt upplopp och våld mot tjänsteman/försök till våld mot tjänsteman. Han har inte haft någon erinran mot åklagarens yrkande om bevisbeslag. Han har bestridit skadeståndsskyldighet och har inte vitsordat något belopp som skäligt i och för sig, med undantag för sättet att beräkna ränta.

Hussein Al-Maliki har bestridit ansvar för sabotage mot blåljusverksamhet och särskilt att gärningen skulle rubriceras som grovt brott. Han har medgivit ansvar för våldsamt upplopp, men inte för alla gärningsmoment som görs gällande. Han har bestridit att han skulle varit anförare. Han har erkänt våld mot tjänsteman enligt åtalspunkt 2, men förnekat våld mot tjänsteman/försök till våld mot tjänsteman enligt åtalspunkt 4. Han har motsatt sig talan om utvisning oavsett utfall i skuld- och påföljdsfrågan. Han har bestridit skadeståndsskyldighet så vitt avser åtalspunkt 1. Han har inte vitsordat något belopp som skäligt i och för sig, med undantag för sättet att beräkna ränta. Han har medgivit skadeståndsskyldighet för våld mot tjänsteman enligt åtalspunkt 2. Han har vitsordat 5 000 kr som skälig ersättning samt sättet att beräkna ränta. Han har bestridit skadeståndsskyldighet för våld mot tjänsteman enligt åtalspunkt 4, men ett belopp om 5 000 kr jämte ränta har vitsordats som skäligt i och för sig.

Ali Kafarnawi har förnekat brott. Han har bestridit ansvar för sabotage mot blåljusverksamhet och särskilt att gärningen skulle rubriceras som grovt brott. Han har

även bestridit ansvar för våldsamt upplopp. Han har inte haft någon erinran mot åklagarens yrkande om bevisbeslag. Han har motsatt sig talan om utvisning oavsett utfall i skuld- och påföljdsfrågan. Han har bestridit skadeståndsskyldighet och har inte vitsordat något belopp som skäligt i och för sig, med undantag för sättet att beräkna ränta.

Hussain Kafarnawi har bestridit ansvar för sabotage mot blåljusverksamhet och särskilt att gärningen skulle rubriceras som grovt brott. Han har medgivit ansvar för våldsamt upplopp, men inte alla gärningsmoment som görs gällande. Han har bestridit att han skulle varit anförare. Han har inte haft någon erinran mot åklagarens yrkande om bevisbeslag. Han har motsatt sig talan om utvisning oavsett utfall i skuld- och påföljdsfrågan. Han har bestridit skadeståndsskyldighet och har inte vitsordat något belopp som skäligt i och för sig, med undantag för sättet att beräkna ränta.

UTREDNING

Muntlig bevisning

Målsägandena Karl-Erik Ludvigsson, Carl Julius Strömberg och Patrik Linde Lindblad samt de tilltalade Hussain Kafarnawi, Ali Kafarnawi, Abdullahi Abdiwali Ibrahim och Hussein Al-Maliki har hörts över åtalet.

På åklagarens och målsägandenas begäran har vittnesförhör hållits med Linus Elf (förundersökningsledare hos polisen) och Anders Sjöland (gruppchef hos polisen).

De hörda avseende åtalet har berättat sammanfattningsvis följande.

Karl-Erik Ludvigsson

Han anlände till Sveaparken för att bevaka grön sida där Paludan skulle komma in. De säkrade upp området och rensade parken på virke och grenar. De byggde upp staketet och fick många som kom fram som de skickade till vitt område. Det gick sedan fort innan ordern ”hjälm på” kom. De såg på när det började flyga sten. Stenkastandet pågick i omgångar. Även från andra sidan bäcken kastades sten. Hundgruppen fick

order att också ingripa. Så småningom hamnade de på vit/grön sida. Folksamlingen var irriterad och arg på polisen. ”Så fort Paludan bränner koranen kommer vi kasta sten” sa en man. Karl-Erik Ludvigsson bytte plats eftersom en person ville åt honom. Det barkar iväg och till slut kom en order om reträtt. De gjorde ett antal ruscher över bron. Först när deltapolisen kom lyckades de ta mark på andra sidan bron. Bussarna körde fast och när de försökte få loss dem stod de med ryggarna mot stenkastarna. Karl-Erik Ludvigsson mottog stenar på kroppen när han försvarade poliserna som knuffade på polisbilen. Till slut kom en order att de skulle ut ur parken. De tvingades lämna tre-fyra bussar efter sig. De fick åka därifrån. Känslan när de lämnade parken var frustration, ilska, lättnad och han var förbannad för att de inte klarade av att skydda grundlagen. De slogs för sina och kollegornas liv. Karl-Erik Ludvigsson blev skadad på knät och var ur strid en period. Han träffades över hela kroppen. En sten mot skydden kändes men så länge det träffade plasten gick det bra. Adrenalinpåslaget i situation var så högt att smärttröskeln var mycket högre. Efter att ha stått där över en timme hörde de bara att Paludan inte skulle släppas fram. Det kändes som de försvarade en park. Karl-Erik Ludvigsson har varit polis i nio år. Han har särskild utbildning för arbete med folkmassor. Han har en del erfarenhet av folksamlingar som har spårat ut. Han har aldrig varit med om något liknande. Vanligtvis får de hindra olika kombattanter att nå varandra, men nu var polisen måltavlan. Det gick att prata med de äldre, dock hade de olika uppfattningar. De yngre hotade poliserna. Karl-Erik Ludvigsson uppskattade att mellan 200–300 deltog i våldet. Så fort de fick order om att retirera blev det som värst. När de sprang därifrån flög mer sten. När de verkligen skulle lämna området var himlen svart av sten. Den sista gruppen poliser som lämnade hade skräck i blicken. Karl-Erik Ludvigsson är helt säker på att poliser dött om någon blivit kvar. I mitten av händelsen ramlade en kollega och direkt sparkade de mot huvudet och kroppen på den liggande polisen. De var ute efter att skada och döda. Han fick mellan 10 och 15 stenar på sig under händelsen. I början var Karl-Erik Ludvigsson rädd, sedan kickade adrenalinet in och då övergick rädslan i ilska. Första veckan var det svårt att sova. Svårt att hålla fokus. Karl-Erik Ludvigsson var ledig i helgen efter, han hade inte kunnat jobba i yttre tjänst på grund av skadan i knät. Knäskadan satt i två veckor. Karl-Erik Ludvigsson har haft avlastningssamtal och uppföljande samtal. I dag mår han bra. Det

känns jobbigt att se filmerna vid huvudförhandlingen. Karl-Erik Ludvigsson blir ledsen och förbannad.

Carl Julius Strömberg

Han hade från början uppgift att vara aktiv i Vivalla där aktiviteten skulle äga rum. Carl Julius Strömberg hörde att de behövde förstärka i Sveaparken för att hålla svart sida. Kort efter de ankommit fick de ta sig till vit sida. Folk kom fram för att de hatade polisen, inte för koranbränningen. Carl Julius Strömberg såg att folk maskerade sig och hörde kollegor skrika sten, det vill säga att folk kastade sten. Det eskalerade fort. Polisen gjorde några rusningar men fick inte tag i någon. De pekade och kastade sten mot honom. När Carl Julius Strömberg stod vid en buske fick han en sten i skrevet. Efter att han fått en sten i skrevet fick han adrenalinpåslag och fortsatte efter en stund. Carl Julius Strömberg kände tidigt att det inte skulle gå bra och att han och kollegor skulle bli skadade. Carl Julius Strömberg hade ingen radiokontakt då hans utrustning var defekt. Förstärkning från Stockholm kom och polisen tog viss terräng. Polisen stod på linje men linjen var tunn. Polisen stod under konstant stenkastning. Han hade ett oerhört stort stresspåslag. Polisen stod i motljus och Carl Julius Strömberg såg inte stenarna. Det var ren tur att han inte träffades med en femkilos sten. Carl Julius Strömberg var övertygad om att han skulle bli skadad. Polisen gjorde fler rusningar. Han såg att de plockade på sig stenar efter varje rusning. Både motljuset och frekvensen stenar gjorde det omöjligt att parera. Carl Julius Strömberg hade skyddsutrustning på sig. De kastade mot poliserna, inte över dem. Carl Julius Strömberg upplevde att de kastade mot honom för att han var polis. Det var uppenbart att det var polisen de ville åt. Det förekom skällsord hela tiden mot polisen. Till slut funderade Carl Julius Strömberg på varför de var där. Polisen nådde ingen framgång och kollegor ramlade runt honom. När de retirerade fick han en sten på armen som gjorde att han tappade batongen. Carl Julius Strömberg fick även en sten på handen och en i huvudet som slog ut honom. Han kördes till akuten och fick händerna röntgade. Carl Julius Strömberg befarande medan han var på sjukhuset att någon kollega hade dött. En kollega på sjukhuset hade fått hjärnskakning och en kollega hade glassplitter i ögat. De var sex poliser på sjukhuset när han var där. Han var rädd och trodde någon skulle dö. Carl Julius Strömberg var livrädd. Carl Julius

Strömberg kände hopplöshet och sorg efter händelsen. Efter händelsen tyckte Carl Julius Strömberg att det var jobbigt att vara med folk. Det förvånade honom att så många människor ville skada poliser. Carl Julius Strömberg kände sig lättstressad tiden efter händelsen. Det satt i två-tre veckor efteråt. Han fick bra krissamtal av arbetsgivaren och Carl Julius Strömberg besökte psykolog vid två tillfällen. Carl Julius Strömberg fundera på att sjukskriva sig men valde att vara med kollegor i jobbet. Carl Julius Strömberg kunde inte använda vänsterhanden några dagar efter. Carl Julius Strömberg fick ont i skrevet några veckor efter händelsen. Han bär med sig händelsen än i dag men den påverkar honom inte fysiskt och psykiskt.

Patrik Linde Lindblad

Han har arbetat som polis i sju år och arbetade som Deltapolis vid det aktuella tillfället. Patrik Linde Lindblad arbetar inom SPT, vilket betyder att han arbetar med folksamlingar. Patrik Linde Lindblad har jobbat i den organisationen i fem år. Han har varit på de flesta typer av evenemang, allt från derbyn till alla olika typer av demonstrationer, så som coronademonstrationer. Patrik Linde Lindblad är väldigt van vid dessa typer av demonstrationer. Han är 197 cm lång och väger 105 kg. Patrik Linde Lindblad har spelat handboll i hela sitt liv och har muskler. Vid det aktuella tillfället hade han hade ett rött tejpat streck på baksidan av hjälmen. Hans hjälmnummer var 8210 om han inte minns fel. Den ena siffran var lite sned. Patrik Linde Lindblad hade en svart kamera på sin axel som var knäppt över reflexvästen. Patrik Linde Lindblad hade även en klocka på armen som hade ett silvrigt ur. Patrik Linde Lindblad hade varit i Rinkeby på Paludans demonstration som var väldigt stökig. Patrik Linde Lindblad hade ont i handen efter den händelsen eftersom han fick en hel del sten på sig i Rinkeby. Han tänkte, när han åkte från Rinkeby, att det var det värsta uppploppet som han hade varit om. Men efter att han hade varit i Örebro så kom han knappt ihåg händelsen i Rinkeby. Rinkeby var som en västanfläkt jämfört med Örebro. De åkte mot Örebro och på vägen dit fick de höra att kollegorna i parken var i underläge och de fick till uppgift att åka in och splittra den grupp som attackerade kollegorna i parken. De åkte in med tre bussar och splittrade gruppen av människor som attackerade kollegorna. Det gick ganska bra, de fick bort människorna till ytterkanten av Sveaparken. De fick till uppgift att hålla ordning i parken så att Paludan skulle

kunna hålla sitt tal. Paludan kom dock aldrig till platsen. Det kastades massa sten och bråte. Polisen gjorde sitt bästa för att kunna hålla den långa linjen runt parken. Efter ett tag behövde de minska ner området eftersom de behövde frigöra personal för att kunna säkra en annan del där Paludan skulle tala. Linjen krymptes därför ned till en bro som gick över en bäck. Det blev en mer koncentrerad stenkastning då. Folkmassan kände att de fick medvind och att de blev styvare samt att de fick mer självförtroende när poliserna backade tillbaka. Det blev svårare för poliserna att genomföra splittringarna då det inte fick någon effekt samt att det kom mer stenar. Folkmassan gav sig på bussarna. Några hade lyckats ta sig in i en av bussarna och tagit en brandsläckare. Patrik Linde Lindblad försökte då göra en splittring; springa mot folkmassan för att de skulle skingras. Då fick han en pulversläckare tömd i ansiktet. Det gick inte att andas. Luften försvann och det blev stopp när han försökte andas. Patrik Linde Lindblad såg ingenting och hamnade därför i ett utsatt läge framför allt eftersom det låg massa bråte på marken. Det var allt ifrån pinnar, stenar, cyklar, skyfflar. Allt kastades. Det var massa grejer på marken och Patrik Linde Lindblad var rädd att han skulle ramla. Alla tre bussar brann upp och i den fjärde bussen, på andra sidan bron, lyckades de även tömma en pulverbrandsläckare som fanns i bussen. Det började även brinna i bussarna när de var på platsen. Detta hade de i åtanke eftersom folkmassan började tidigt tända eld på saker. De hade samlat en hög med elsparkcyklar som de försökte tända eld på. De försökte även tända eld på en buske. Det fanns hela tiden en farhåga om att antingen kommer det en molotov eller så kommer de bränna bussen de sitter i. Det blev en mer koncentrerad stenkastning när de gjorde en kortare linje för att stå emot folket. De gjorde flera försök i att försöka splittra folksamlingen genom att de sprang fram och sprejade och slog men det gav väldigt små effekter. Han fick flera stenar på sig. Patrik Linde Lindblad var tvungen att hela tiden vara hotfull mot personerna som han såg framför sig för annars kom någon i ryggen eller framifrån. Patrik Linde Lindblad var tvungen att hela tiden visa att han var beredd. Det var väldigt påfrestande. Patrik Linde Lindblad fick stenar på sig när han stod där. Alla stenar som träffade honom kändes. Det gjorde ont även fast han hade skydd på sig. Det var inte så att Patrik Linde Lindblad inte kunde fortsätta jobba men han kände dagen efter att han var väldigt öm i kroppen. Skydden som han hade på sig var ungefär som hockeyskydd. Skydd för axlar, armbåge, underarmar, bröst, som hockeyskydd.

Patrik Linde Lindblad hade ingen suspensoar på sig. Han hade delvis på sig skydd som täckte baksidan av kroppen. Alla rustningar har sina brister. Det var omöjligt att vara helt täckt för då måste han stå i en tunna. De hade inga sköldar. Patrik Linde Lindblad hade visir på sig men problemet var att det var soligt. Solen var i ögonen och om han hade visiren på sig så såg han ingenting. Patrik Linde Lindblad var tvungen att ha visiren precis på gränsen; han ville inte heller ta upp huvudet eftersom han då fick en sten i ansiktet. Patrik Linde Lindblad försökte laborera med att se lite eller få en sten i munnen. De attackerade honom trots hans vikt och storlek. Om man inte visade att man var redo, vände ryggen till eller stod och andades ut eller något sådant, så blev man attackerad. Han använde OC-sprej men den tog slut efter en stund. Patrik Linde Lindblad använde även batongen. Det var en person som stack ut lite grann. Det var en kille som hade med sig en egengjord påk som var tejpad och hade någon klubba längst fram som fängslade vikt och kraft. Killen försökte hela tiden att locka fram en så att han kunde slå en med påken. Killen med påken försökte hela tiden ta mark och var den som stod kvar längst och var den som kastade mest målinriktat. Patrik Linde Lindblad uppfattade som att det var killen med påken som drev mycket framåt när de hamnade bakåt. Killen med påken attackerade Patrik Linde Lindblad. När de stod vid linjen såg han att alla hans kollegor blev träffade av stenar. Kollegorna blev även slagna bakifrån, och ned knuffade. Patrik Linde Lindblad fick vara snabb med att vara där och hjälpa till eftersom de attackerade så fort de såg en svaghet. Det var en kollega som åkte ned i backen. Då försökte de i massan springa fram och hoppa på. Till slut blev folksamlingen övermäktig och de tappade kontrollen och folkmassan lyckades tända eld på bussen och de tvingandes retirera tillbaka över bron på grund av alla stenar, pinnar, hockeyklubbor och allt annat som folkmassan slog och kastade med. Patrik Linde Lindblad blev träffad av ganska många stenar. Han kan inte säga hur många, men mellan 30 och 50 stenar. Stenarna var av varierande storlek. Vissa stenar var mindre, som en halv tennisboll, vissa var stora block som de som kastade fick häva fram. Merparten av stenarna var som en tennisboll. Efter att de hade stått i cirka en timme blockerades deras buss av stängsel och annat som de hade kastat undan. Föraren satt därför fast i bussen. Horden attackerade då bussen och försökte ta sig in i den. De gjorde ett försök att freda bussen men det slutade med att någon slog Patrik Linde Lindblad med en hockeyklubba och han fick stenar på sig. Patrik Linde Lindblad

gick tillbaka eftersom det var så mycket tyngd i dem. Det satt några i bussen samtidigt. Killen med påken kom och han kände att de inte hade någon förmåga att få bort gruppen eftersom de hade skjutit med varningsskott tidigare och det fick ingen effekt. De fortsatte bara att trycka bort dem. Killen med påken avancerade då en liten bit framför gruppen. Han fick då ett kulfång för annars är det svårt att verka med vapnet. Killen med påken kom närmare med en stor sten som han skulle kasta och då tog han upp vapnet och skulle skjuta framför fötterna på honom. Killen med påken hoppade då till och tappade stenen eftersom lera eller löv skvätte upp på honom. Då kom det en gubbe från sidan och gick fram och ställde sig som en mänsklig sköld framför killen med påken och hindrade Patrik Linde Lindblad från att skjuta killen med påken. Gubben gick mot honom med öppna armar och slog sig själv på bröstet och skrek något, antingen ”skjut mig” eller ”skjut mig inte”. Killen med påken plockade då upp stenen och sökte skydd i folkmassan. Då hade Patrik Linde Lindblad inte något skottläge längre. Majoriteten av de som var på platsen kastade sten och var aktiva i våldshandlingarna. Det var även en stor del som hejade på och som skrek ”allahu akbar” och blev glada när en polis blir träffad. Vissa underlättade genom att peka eller hämta saker. Den stora problematiken var att vissa kastade sten varannan minut och sedan så kastade de sten och sedan stod de och sa ”jag har inte gjort någonting”. Det var svårt för Patrik Linde Lindblad som polis att agera i folkmassan eftersom det känns fel att slå någon som stod och räckte upp händerna och sa ”jag har inte gjort någonting”. De hade även samma kläder på sig som de som kastade sten. Patrik Linde Lindblad visste därför inte vem det var som hade kastat sten. Han drog sig för att använda våld mot någon som inte hade kastat sten just då. Det var svårt för Patrik Linde Lindblad att avgöra vem han skulle bruka våld mot. Han försökte hela tiden säga åt dem att de skulle sticka härifrån och förklarade för dem att de gör sig skyldiga till brott bara de är på platsen. Många stod mest och skrek ”allahu akbar”. Det gick att se vilka vissa personer var som kastade sten eftersom alla inte hade maskering. Vissa hade maskering och vissa hade det ibland. Patrik Linde Lindblad kan inte identifiera dessa personer. Det var många som kastade sten samtidigt. Det var svårt att se vilka personer det var på grund av maskeringen och eftersom Patrik Linde Lindblad hade solen i ögonen. Det var svårt att veta vilka som var stenkastare och vilka som var åhörare. Problematiken var att vissa var vanliga åhörare den minuten och nästa minut var de

stenkastare och sedan gick de tillbaka till att vara passiva deltagare. Patrik Linde Lindblad kan inte uppge vem det var som kastade sten på honom. Han vet därför inte om den smärta han har orsakats kommer från den sten som Abdullahi Abdiwali Ibrahim har kastat. De samlade ihop flera elsparkcyklar och stod med en trasa och försökte tända eld på elsparkcyklarna. Det var sådant som han själv såg live. Han hade då varit på platsen i kanske 25 minuter. Det skedde ingen förändring av händelseförloppet när de försökte tända eld på elsparkcyklarna. De var även inne på tomterna. De trampade sönder rabatterna och bilarna som stod parkerad längs vägen fick en del stenar på sig. Han tänkte inte att de äldre varken hade en kylande eller pådrivande effekt. Det var svårt att avgöra om de ville göra honom illa. Det var väldigt många tankar på kort tid. Det fanns även kollegor som behövde skyddas. Det var skitläskigt. Han var helt övertygad om att han skulle bli ihjälstampad om han ramlade. Alla kollegor var av samma uppfattning. Han upplevde inte att det var någon som försökte stoppa våldet. De lämnade sin buss och fick i stället fly i ett annat fordon från platsen. De var kanske 35 poliser som behövde fly från platsen. Det var fyra bussar som brann upp och därför var det problematiskt när de skulle fly från platsen. De tryckte in sig i minibussen och låg på varandra och eftersom de hade all utrustning på sig så var det väldigt trångt. De var kanske 10 personer i en minibuss. Efter händelsen var Patrik Linde Lindblad öm i hela kroppen. Som att han hade varit på handbollscup. Det var mycket småskador överallt. Patrik Linde Lindblad hade blåmärke vid armhålan och lårkaka på fram- och baksida lår. Han hade även ett rivmärke. Patrik Linde Lindblad kände av skadorna i tio dagar. Han blev inte sjukskriven på grund av fysiska skador men däremot blev alla som jobbade då säkerhetsbefriade de första tre dagarna. De hade ett avlastningssamtal på natten direkt efter och sedan hade de ytterligare en träff på måndagen och sedan ska de ha ytterligare en träff så småningom. Nu börjar det bli bättre med måendet men han känner att han blir tårögd nu när han berättar om det. Första månaden var jobbig psykiskt. Han jobbade då men hade mycket utbildningar och hade specialpass så han hade ett luftigt schema. Han har inte varit med om någon värre situation som polis. De första dagarna efter händelsen hade han plötsliga gråtattacker. Han hade ont i kroppen. Han kände inget sug efter att göra någonting. Han upplevde en stridströtthet. Han har uppsökt läkarvård efter händelsen; han har röntgat handen, den skadan uppstod efter händelsen i Rinkeby. Händelsen är ett minne

för livet eftersom han lärde sig mycket av den och om sig själv. Han hade känslor som han aldrig haft tidigare eftersom han var rädd för sitt liv vid det här tillfället.

Hussain Kafarnawi

Hussain Kafarnawi har berättat att han blev uppringd av chefen som meddelade att han inte skulle jobba den aktuella dagen. Han hade hört att de skulle bränna koranen i Vivalla. Så småningom sa någon att bränningen skulle äga rum i Sveaparken. Han gick dit. Han pratade med polisen i frontlinjen. Fler och fler samlades. Hussain Kafarnawi pratade med polisen om varför det skulle få ske. Polisen sa att de skötte sitt jobb. Efter en stund blev det ännu fler som samlades. Hussain Kafarnawi blev framputtad av andra. De fick besked att dansken var i en bil på andra sidan parken. De ställde sig längst fram och polisen brottade ned en äldre man. Mannen hade inte gjort något. Några bakom började slänga stenar. Hussain Kafarnawi fick motta slag från polisen och han blev arg och började kasta stenar. När Hussain Kafarnawi kom på plats fanns både kravallstaket och avspärrningsband. Han hoppade över kravallstaketen för att andra gjorde så. Han var arg över det som ägde rum. Hussain Kafarnawi hade ingen ledarroll. Stämningen var inte trevlig i Sveaparken och Hussain Kafarnawi blev arg när han blev slagen. Hussain Kafarnawi kastade sten mot polisen men han hade ingen avsikt att skada polisen. Hussain Kafarnawi bara kastade stenar utan avsikt. Han begick ett misstag. Hussain Kafarnawi kastade tio-elva stenar. Han såg inga poliser som blev skadade. När han var där tyckte Hussain Kafarnawi att det var fel att elda polisbussar. Hussain Kafarnawi slog på bussen innan de började brinna. Hussain Kafarnawi agerade själv och var till viss del påverkad av andra. Hussain Kafarnawi fattade sina beslut själv. Han vinkade inte fram stenkastning. Han hade inget syfte med sitt agerande i parken utan var bara arg. Paludans eventuella närvaro påverkade inte nämnvärt Hussain Kafarnawi. Det han gjorde tror han inte påverkade andra. Han blev däremot lite påverkad av andra.

Ali Kafarnawi

Ali Kafarnawi har berättat att han kom till parken för att titta. Han kom att hamna längst fram. Han blev puttad och sammanstötte med polisen. Polisen sa backa och det gjorde Ali Kafarnawi. Ungefär tio minuter senare började folksamlingen skrika ”allahu

akbar". Polisen blev fysisk och slog med sina batonger. Ali Kafarnawi försökte hålla bort folkmassan. Ali Kafarnawi backade bort från polisen. Efteråt när han försökte prata med polisen kom en skur av stenar. En äldre man slog i backen och Ali Kafarnawi fick ytterligare ett slag på armen. Han fick ett tredje slag av polisen och Ali Kafarnawi drog sig tillbaka. Polisen sprutade honom med spray. Det brast för honom. Ali Kafarnawi kom inte tillsammans med någon till parken. Ali Kafarnawi sprang på sin bror i parken. Han känner inte de övriga två åtalade. Han kände inte någon mer än brodern i parken. Ali Kafarnawi pratade med folk för att lugna ned dem. De fanns ett avspärrningsband när han kom. Ali Kafarnawi gick förbi det när bandet gick av. Han vet inte varför polisen retirerade. Poliserna sa att Paludan skulle sätta eld på koranen. Ali Kafarnawi tänkte inget särskilt på det. När stämningen blev sämre stod han bara och tittade på. Ali Kafarnawi ropade som alla andra "allahu akbar". Det var fel att kasta sten på polisen. Han började själv kasta sten när han blev slagen och sprayad av polisen. Han kastade högst fyra till fem stenar. Ali Kafarnawis avsikt var inte att träffa polisen. Han kastade mot polisen men syftet var inte att träffa polisen. Han påverkades av omgivningen runt honom. Ali Kafarnawi såg poliser som träffades av stenar. Han tänkte inte så mycket på det. Ali Kafarnawi gillade inte att polisbussarna brann.

Abdullahi Abdiwali Ibrahim

Han var runt på stan med kompisar och de såg en folkmassa som de följde efter till Sveaparken. Det kastades sten och han själv kastade fem till sex stenar. Ingen av stenarna träffade någon polis. Abdullahi Abdiwali Ibrahim kände igen sig på de filmer som visats i tingsrätten. Abdullahi Abdiwali Ibrahim känner ingen av de övriga åtalade. I parken var en del av hans döva kompisar. Det kastades sten och det blev värre. Abdullahi Abdiwali Ibrahim visste inte att det var olagligt att kasta sten. De andra kastade och Abdullahi Abdiwali Ibrahim blev påverkad av de andra. Det var många som kastade sten mot polisen. Han tyckte att det var konstigt att låta dansken komma och demonstrera. Det var inte mot polisen han protesterade utan mot dansken. Han använde filmerna på Snap, det var väl inte olagligt. Det var inte bra det som hände i parken och Abdullahi Abdiwali Ibrahim ångrar sig numera. Abdullahi Abdiwali Ibrahim såg en polisman som ramlade till marken efter att ha träffats av en sten. Han tänkte att polisen försvarade koranbränningen. Abdullahi Abdiwali Ibrahim lade ett

kravallstaket på vägen för att polisbilen körde för fort och han var rädd att någon skulle skadas. Abdullahi Abdiwali Ibrahim gjorde inget med polisbussarna mer än att filma när det brann. I dag förstår Abdullahi Abdiwali Ibrahim att polisen bara gjorde sitt jobb i Sveaparken.

Hussein Al-Maliki

Hussein Al-Maliki hörde av andra att en dansk skulle till parken. Han hade en konversation med sin flickvän om vad som skulle kunna hända. Hussein Al-Maliki skulle vara med på en fredlig demonstration för att protestera mot koranbränning. Han gick till parken för att fredligt demonstrera. Folk skrek och knuffades. Hussein Al-Maliki försökte avlägsna andra. Han känner inte de medtilltalade. Hussein Al-Maliki visade flickvännen vad som hade hänt i Norrköping. Han menade att de skulle samlas i en fredlig demonstration. Det var avspärrningsband och kravallstaket när Hussein Al-Maliki kom till Sveaparken. Han rev inte staketet utan bara skakade i det. Hussein Al-Maliki vet inte varför han gick över staketet. Han blev upprörd för polisen knuffade på folk fast de inte gjort något. Han hörde polisen säga backa och det gjorde Hussein Al-Maliki. Sedan kom han fram igen. Han maskerade sig för att skydda sig mot sjukdomar. Hussein Al-Maliki kastade mellan sju och åtta stenar. Anledningen till att han sa 20 till 30 stenar i förhören var att han var stressad. Hussein Al-Maliki såg stenen han kastade i skrevet på Carl Julius Strömberg. Han skrek inte av glädje efter träffen. Det kan ha varit någon annan som skrek. Hussein Al-Maliki filmade när han kom tillbaka eftersom han var nyfiken. Han attackerade poliserna för att Paludan var där. Hussein Al-Maliki anser att han agerade fel. Hussein Al-Maliki blev arg när den äldre mannen blev slagen. Hussein Al-Maliki kunde inte kontrollera sig. Han hade ingen avsikt att skada en polisman. Den enda stora sten han kastade var den som träffade polisen i skrevet. Hussein Al-Maliki är inte stolt över det som hände. Han var inte glad över det som hände.

Linus Elf

Linus Elf har varit förundersökningsledare och är utbildad inom SPT-konceptet. Hans uppgift var att tillsammans med övriga utredare säkra bevisning om brott uppstod. De hade gjort en zon där Paludan skulle ha sin demonstration, i det så kallade PL 24-

området. De rekade var de kunde få bra bilder. Staket och polisband sattes upp. Runt 17.00 kommer de första personerna till Sveaparken. Omkring 50-60 personer samlades vid det yttre bandet och ganska snart förstördes bandet. Linus Elf fanns på svart sida. Poliserna tog på sig kroppsskydd. Det började skanderas på vad Linus Elf trodde var arabiska. Tiden gick och folkmassan tog sig närmare kravallstaketet. De började rycka i staketet. Ett pärlband av bilar kom med människor. Polisen beslutade att gå in med hundgruppen och det skedde strax efter en eskalering och de första stenarna kastades. Hundarna fick motta stenar och sparkar. Hundarna togs från platsen eftersom det var för farligt för hundarna som också skadades. Fler och fler kom till platsen. Omkring 17.45 var det över 100 våldsaktiva personer och våldet ökade markant. En linje av poliser skyddade och tog emot stenar. En polis ramlade skadad och fick en fraktur. Flera poliser skadades. Plötsligt hade de en buss full av skadade poliser. Polisen kunde knappt verka. Folkmassan hittade stora stenar intill bäcken och en parkbänk användes som bro i bäcken. Linus Elf upplevde att anfallen från folkmassan var organiserade eftersom de inriktade sig på enskilda poliser. Innan förstärkningen anlände var de mellan 40-50 poliser. De fick reda på viss förstärkning från Stockholm och Jönköping var på väg. Det var hemskt att se att så många kollegor fick stenar på sig. De försökte hålla linjen tills hjälpen från Stockholm skulle komma. Ambulansen vågade inte komma fram eftersom det var för farligt. De fick bära kollegor 100-150 meter till ambulansen. Vid något tillfälle lyckades folkmassan trycka alla poliser över bron. Det fanns en otrolig motivation bland de som utövade våldet. Respekten för människor var helt borta. Till slut haglade sten där de stod och det var ungefär 200 våldsaktiva när till slut Stockholmspolisen anlände. Bra effekt uppnåddes när de anlände eftersom de kunde skingra folkmassan. En buss körde fast i backen. När de försökte putta loss bussen angreps de med stenar. Linus Els blev säker på att det inte var vanliga demonstranter eftersom de var för välorganiserade. Fem personer kastade sten på en polis, en sten träffar i huvudet och folkmassan jublade som om det vore fotboll. Polisen kunde tas bort av kollegor. De försökte återigen få loss polisbussen och fick motta mycket stryk. Det var ett konstant stenregn under två timmar. Linus Elf har aldrig varit i närheten av ett sådant våld. Linus Elf upplevde att det var en krigszon. I slutändan var det cirka 15 kollegor som var på sjukhus. Om de skulle tappa någon polis så hade alla känslan att den polisen kommer att dödas/stenas. När det beslutades,

omkring kl. 19.00, att de skulle lämna och de skulle backa ur var det som om folksamlingen fick vittring och 200 stenkastare fortsatte kasta. En person med hockeyklubba svingade vilt. Ett Foodorabud levererade sten. Kvinnor och barn deltog i stenkastandet. Flera bussar fastnade och en enskild polis blev kvar i en buss. Det var då mellan 250-300 i mobben som aktivt utövade våld. Polisen var helt utelämnad men de lyckades få ut honom ur bilen. Varningsskott avlossades. De fick noll effekt av varningsskott. Det var bara tur att de kom därifrån med livet i behåll. De fick lämna bussarna för att rädda liv. Stämningen vid universitetet, där poliserna återsamlades, var mycket speciell. Många grät och poliserna höll om varandra. Märklig stämning, närmast som sorg. Våldet var enligt Linus Elf riktat mot polisen. Man ska inte behöva dö för att man är på jobbet.

Anders Sjöland

Anders Sjöland har genomfört SPT-utbildning och vid den aktuella dagen var han gruppchef. När han den 15 april kom till jobbet fick han order att samla ihop gruppen och ta sig till Örebro från Jönköping. De körde med blåljus hela vägen till Örebro. De fick stanna efter vägen för att ta på sig utrustningen. De förberedde sig under färden för vad som skulle kunna hända. Några hade varit med om händelser i Linköping dagen innan. Strax innan de kom fram fick de besked om rött läge (högsta nivån) och att det var allvarligt. De ville komma fram så snabbt som möjligt för att hjälpa kollegorna. De stod i tio minuter i PL 24-området. Efter en stund vältes kravallstaketen och det blev mer tryck mot kollegorna. De bildade en kedja och gjorde en så kallad splittring. De tog sig ut i parken och skapade en solfjäder av poliser. Stenar kastades oavbrutet. Folk satt i bäcken och kastade upp stenar åt de andra. Kvinnor, äldre män och ungdomar fanns i gruppen. De gick inte att prata med folkmassan. Stenarna tog aldrig slut. Tillhyggen hämtades i bostäderna. Tegelpannor krossades och dessa kastades avsiktligt underifrån för att träffa poliserna under visiren. De tog mark och släppte mark. De gjorde organiserade rusningar mot polisen. Trycket från demonstranterna släppte en aning när polisbussarna från Stockholm anlände. De försökte dra sig tillbaka mellan bussarna som de satte vid brofästet. När de drog sig tillbaka blev det ett otroligt tryck från demonstranterna. Kollegorna flydde hals över huvudet. Anders Sjölands grupp var kvar tillsammans med ytterligare en grupp. Med

stora svårigheter tog de sig i säkerhet. Anders Sjöland kände vid tillbakadragandet en kraftig rädsla för kollegornas liv. Han lyckades dra en kollega i säkerhet, det var Anders Sjölands viktigaste dragkamp i livet. Han tror inte kollegan hade överlevt om Anders Sjöland inte hade fått loss denne. Anders Sjöland fick svårt att röra sig efter att ha fått en sten på benet. Han såg att en kollega satt kvar på förarplatsen i en buss. De hjälpte kollegan ur bussen. Det sköts varningsskott. De blev ingen effekt av deras varningsskott. De drog sig tillbaka till sin sida bron. Han såg då att de hade börjat sätta eld på deras fordon. De fick i uppgift att dra sig tillbaka. Anders Sjöland hade fullt sjå att få med sig sin grupp från platsen. Anders Sjöland såg kollegor som fått pulversläckare tömda över sig. Som tur var fick de med sig kollegorna från Stockholm. Alla var blåslagna. Det var ett under att de inte var mer skadade. Det var det värsta Anders Sjöland varit med om både som polis och tidigare yrkesmilitär.

Övrig bevisning

Åklagaren och målsägandena har i övrigt åberopat följande.

- Tillståndsbevis allmän sammankomst, aktbil. 144, s. 10 och 11
- Beslut om ändring av plats för allmän sammankomst, aktbil. 144, s. 14
- Fotografier, fup s. 22–28
- Protokoll undersökning av hjälm, aktbil. 144, s. 29–33
- Fotografier på skyddsutrustning, aktbil. 144, s. 36–46
- Sammanställning från Kammarkollegiet avseende nu kända uppkomna skador på polisfordon, aktbil. 144, s. 49
- Sammanställning över inrapporterade skador, aktbil. 144, s. 51–57
- PM med ordlista, aktbil. 144, s. 60 (hänvisning)
- PM angående omfattningen av begärd och mottagen hjälp från omkringliggande polisregioner, aktbil. 144, s. 61
- Protokoll bildanalys Al-Maliki, aktbil. 144, s. 138–141
- Analys av telefontrafik Al-Maliki, aktbil. 144, s. 146–151
- Textmeddelanden skickade av Al-Maliki, aktbil. 144, s. 205–210
- Protokoll bildanalys Ibrahim, aktbil. 144, s. 227 och 228

- Protokoll bildanalys Ali Kafarnawi, aktbil. 144, s. 289–292
- Analys Ali Kafarnawi, aktbil. 144, s. 301–308
- Protokoll bildanalys Hussain Kafarnawi, aktbil. 144, s. 407–411
- Analys av telefontrafik Hussain Kafarnawi, aktbil. 144, s. 416–421 (hänvisning)
- PM angående hur Polisen arbetat med filmmaterial från händelsen, aktbil. 144, s. 16–19
- PM angående identifiering av Patrik Linde Lindblad samt fotografi, aktbil. 145, s. 4 och 5
- Stillbilder från film, aktbil. 145, s. 15–17
- PM angående identifiering av Carl Julius Strömberg, aktbil. 146, s. 5
- PM angående identifiering av Karl-Erik Ludvigsson, aktbil. 147, s. 4
- Protokoll över stenar som samlats in i Sveaparken efter händelsen, aktbil. 216, s. 7–15.
- Protokoll undersökning av skadad polishjälm, aktbil. 216, s. 16–22
- Syn av sammanställda filmer utvisande händelseförlopp i stort från inledning till avslutning
- Syn av sammanställda filmer, fyra stycket, utvisande vad var och en av de tilltalade syns göra på film

Ali Kafarnawi har åberopat stillbilder, aktbil. 216, s. 152–158.

Hussain Kafarnawi har åberopat översättning av tal som hörs på filmsekvenser, aktbil. 226, samt tidsstämpel i PM, akbil. 144 s. 68. På hans begäran har även Hussein Fawaz och Maisi Galovan hörts upplysningsvis avseende hans personliga förhållanden.

DOMSKÄL

Skuld

Åtalet avseende grovt sabotage mot blåljusverksamhet/våldsamt motstånd

Allmänt om brottet sabotage mot blåljusverksamhet

För sabotage mot blåljusverksamhet döms, enligt 13 kap. 5 c § brottsbalken, den som angriper eller på annat sätt stör polisverksamhet, räddningstjänst eller ambulanssjukvård genom att

1. använda våld eller hot om våld mot verksamhetens personal eller mot personer som bistår verksamheten,
2. tillgripa eller skada fordon eller annat hjälpmedel som används eller ska användas i verksamheten, eller
3. vidta annan otillbörlig åtgärd

om gärningen är ägnad att allvarligt försvåra eller hindra utryckningsverksamhet eller brottsbekämpande verksamhet.

Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om gärningen framkallat fara för flera människoliv eller egendom av särskild betydelse eller annars varit av särskilt farlig art.

Det primära skyddsintresset är att säkerställa att polisverksamhet, räddningstjänst och ambulanssjukvård inte hindras eller försvåras på grund av brottsliga angrepp eller andra störningar. Kriminaliseringen tar sikte på angrepp mot och störningar av den aktuella verksamheten som sådan. Systematiskt och terminologiskt handlar det om ett allmänfarligt sabotagebrott, vilket närmast leder tankarna till gärningar som går ut på att allvarligt rubba viktiga samhällsfunktioner.

Uttrycket polisverksamhet används som ett begrepp för den verksamhet som bedrivs av Polismyndigheten och Säkerhetspolisen. Angrepp som riktas mot enskilda polismän kan utgöra ett angrepp på polisverksamhet och omfattas därmed av straffansvar.

För att en gärning ska vara straffbar som sabotage mot blåljusverksamhet krävs som sagt att gärningen är ägnad att allvarligt försvåra eller hindra sådan verksamhet som skyddas genom bestämmelserna. Straffansvar förutsätter alltså inte att angreppet eller störningen i det enskilda fallet verkligen har lett till en sådan konsekvens utan det är tillräckligt att agerandet har varit ägnat att göra det. Med rekvisitet avses att en sådan följd typiskt sett ska framstå som en sannolik följd av angreppet eller störningen. Det innebär bland annat att straffansvaret även omfattar angrepp mot personal eller utrustning som står till omedelbart förfogande för en utryckning eller för brottsbekämpande verksamhet. Om en gärningsperson exempelvis skär sönder däcken på en parkerad brandbil eller krossar vindrutan så att den inte längre kan användas vid ett larm eller blockerar en utfart, kan gärningen anses ägnad att allvarligt försvåra eller hindra utryckningsverksamhet. Detta gäller även om det skulle visa sig att det finns andra fordon som är tillgängliga och oskadade. Vid bedömningen av om en gärning är ägnad att allvarligt försvåra eller hindra utryckningsverksamhet eller brottsbekämpande verksamhet bör alltså hänsyn inte tas till eventuella andra resurser som finns att tillgå som ersättning för den utrustning som angrips. En utgångspunkt vid bedömningen måste vara att polis, räddningstjänst och ambulanssjukvård har behov av samtliga de resurser som står till deras omedelbara förfogande.

Att kasta sten på blåljuspersonal eller deras fordon är exempel på angrepp som regelmässigt omfattas av straffbestämmelsen. Endast i yttersta undantagsfall torde emellertid sådant som störande fotografering, högljudda protester och vägran att flytta sig vara att bedöma som ägnat att försvåra en brottsbekämpande verksamhet på det allvarliga sätt som krävs för att ansvar ska föreligga, låt vara att sådana handlingar skulle kunna anses som otillbörliga.

Med utryckningsverksamhet avses i bestämmelsen polisverksamhet på grund av en händelse eller ett brott som påkallar en omedelbar insats. Med brottsbekämpande verksamhet avses polisverksamhet som syftar till att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller till att utreda eller beivra brott. Utanför begreppet faller polisens hjälpande verksamhet och allmänna förvaltningsuppgifter. Polisens

allmänna övervakningsverksamhet omfattas som regel av bestämmelsen eftersom övervakningen, vid sidan av att motverka störningar av ren ordningskaraktär, även har ett brottsbekämpande syfte. Den allmänna övervakning som polisen bedriver genom patrullering eller övervakning av demonstrationer och stora evenemang syftar bland annat till att uppnå en brottshindrande effekt och att kunna ingripa om brott begås. Den bör som regel omfattas av bestämmelsen oaktat att verksamheten syftar till att motverka störningar av ren ordningskaraktär.

Bedömningen av om brottet är grovt ska göras utifrån en bedömning av samtliga omständigheter vid brottet. Tre kvalifikationsgrunder ska emellertid beaktas särskilt vid bedömningen, nämligen om gärningen 1) framkallat fara för flera människors liv, 2) framkallat fara för egendom av särskild betydelse eller 3) annars varit av särskilt farlig art. Även andra omständigheter kan dock föranleda att brottet bedöms som grovt.

För straffansvar krävs uppsåt i förhållande till samtliga objektiva rekvisit. Det är tillräckligt att gärningspersonen ska ha haft uppsåt i förhållande till de omständigheter som, enligt en objektiv bedömning, gör handlingen ägnad att allvarligt försvåra eller hindra utryckningsverksamhet eller brottsbekämpande verksamhet. Likgiltighetsuppsåt är tillräckligt. Något syfte hos gärningspersonen att försvåra eller hindra verksamheten krävs inte.

Vad hände i Sveaparken den 15 april 2022?

Rasmus Paludan hade beviljats tillstånd till att anordna en allmän sammankomst i Vivalla i Örebro den 15 april 2022. Tillstånden gällde en sammankomst mellan kl. 17.00 och 20.00. Dagen innan hade en liknande sammankomst ägt rum i andra städer runt om i landet, och som en följd av vad som hände där ändrades platsen för den tillståndsgivna sammankomsten, på eftermiddagen den 15 april 2022, till Sveaparken som ligger i centrala Örebro. Skälet för ändringsbeslutet angavs vara tvingande säkerhetsskäl. Såvitt kommit fram skulle Rasmus Paludan under sammankomsten bränna en koran. På grund av vad som hände i Sveaparken ägde detta dock aldrig rum, och Rasmus Paludan befann sig aldrig själv i parken.

Inför sammankomsten hade polisen spärrat av ett område, det så kallade PL 24-området. Området angränsade mot Sveaparken och den del som närmst angränsade till parken ugjordes av en bro över ett mindre vattendrag. Området var avspärrat med kravallstaket, och inledningsvis även med ett polisavspärrningsband.

Kring 17-tiden på eftermiddagen hade ett mindre antal människor samlats i parken. Såvitt kommit fram var stämningen agiterad men under kontroll; poliser pratade med personer och det skanderades olika fraser, däribland ”allahu akbar”. Redan vid denna tidpunkt var dock vissa personer maskerade.

Drygt 17.15 gick det yttre avspärrningsbandet av, vilket fick till följd att folkmassan närmade sig de poliser som stod utanför kravallstaketet, i parken, som markerade att området inte fick beträdas. Ungefär samtidigt anlände även hundförare till platsen. Det är runt denna tidpunkt olika individer i parken började samla sten, bland annat placerades en picknickbänk i vattendraget för att, som det ser ut på filmerna från händelsen, bygga en bro i syfte att nå stenarna som låg på andra sidan. Antalet personer i parken ökade även. Redan vid den här tiden gjordes de första försöken att häva kravallstaketen och de första stenarna kastades mot polisen. Det noteras att förundersökningsledare inledde en förundersökning om våldsamt upplopp redan kl. 17.20.

Under de följande drygt två timmarna trappades våldet från personerna i parkens sida upp. Det har i efterhand inte gått att med säkerhet säga hur många personer som mest befann sig i parken, men i varje fall 200 personer. Under den tid som polis var i parken tvingades de göra flera försök att skingra folkmassan, inledningsvis genom rusning, och senare, när förstärkning med polisbussar anlände, med hjälp av dessa. Folkmassan avancerade emellertid och till slut tvingades poliserna över bron och in på det avspärrade området. Kring 19-tiden hade poliserna inte längre något annat val än att ställa in den tilltänka sammankomsten och planera sin reträtt. Detta eftersom det då stod klart att polisen inte skulle lyckas upprätthålla ordningen och det bedömdes att det, ur säkerhetssynpunkt, inte var möjligt att genomföra den allmänna sammankomsten. Poliserna som befann sig på platsen har berättat att det var i

samband med reträtten som angreppen intensifierades. När de sista poliserna lämnade platsen stod flera polisbilar i brand. Det framgår även av filmmaterialet att våld utövades aktivt mot en av de sista polisbilarna, fylld med poliser, som lämnade platsen.

Vad har åklagaren bevisat avseende sitt gärningspåstående?

Inledningsvis får tingsrätten konstatera att de poliser som hörts vid huvudförhandlingen framstått som trovärdiga. Det finns inga skäl att tro att de skulle förstärka delar av händelseförloppet eller berätta om något som inte stämmer med deras minnesbilder. De erfarna poliserna har gjort sina iakttagelser under sin tjänstgöring och även om de måste ha upplevt händelsen som påfrestande och skrämmande finns det inga skäl att ifrågasätta tillförlitligheten i dessa. Vad de berättat om händelsen får vidare starkt stöd av de filmer som åberopats i målet. Även om dessa klippts ihop i efterhand saknas skäl att ifrågasätta att de skildrar delar av händelseförloppet på ett riktigt och rättvisande sätt.

Vad gäller den allmänna delen i åtalet anser tingsrätten att åklagaren har bevisat att det varit fråga om omfattande stenkastning, sparkar, slag med tillhyggen med mera riktat mot såväl polismän som hundar och fordon. Av åberopad film framgår att hundarna utsatts för stenkastning. Vittnet Linus Elf har även berättat om sparkar, stenkastning och slag mot hundarna. Beträffande våldet som riktats mot polisen har det bland annat utdelats med stenar och slag med träpinnar. Karl-Erik Ludvigsson har berättat att när en av hans kollegor ramlade, mottog denne sparkar mot så väl kropp som huvud. Det är oklart om det utdelats slag med den egengjorda påk som Patrik Linde Lindblad berättat om. I fråga om våldet mot fordonen har det, förutom genom stenkastning, utdelats genom slag med bland annat golfklubba, pinne, skovel och hockeyklubba.

Åklagaren har även gjort gällande att det kastas bangers, tegelpannor och andra lösa föremål mot polismän och polisfordon, varav fyra fordon också senare har avtvingats polisen och/eller satts i brand. Tingsrätten anser inte att åklagaren har bevisat att det kastats bangers mot polis och polisfordon i samband med händelsen. Det är dock bevisat att andra föremål, så som en elsparkcykel, trädgrenar och en skovel kastats mot polismännen. Av vad vittnet Anders Sjöland berättat är även utrett att tegelpannor

kastats mot polisen. I fråga om vad som kastat mot polisbilen anser tingsrätten endast att det går att urskilja hur sten och en skovel kastas mot fordonen. Tingsrätten anser inte att det är uteslutet att polisen mer övergav vissa av fordonen än att de avtvingades dem när säkerhetsläget bedömdes sådant att en reträtt vad nödvändig. Ett av fordonen kan dock sägas regelrätt avtvingades polisen. Det är bevisat att fyra fordon sattes i brand efteråt.

Av åberopade filmer är utrett att folksamlingen även forcerade polisens olika avspärrningar i form av avspärrningsband och kravallstaket.

Åklagaren har påstått att det under händelsen skreks upprepade hotelser om våld mot polispersonalen. Tingsrätten anser att det enda som går att urskilja att folksamlingen skriker är ”allahu akbar”. Talkörerna kan enligt tingsrätten inte anses utgöra hot om våld mot polis. Karl-Erik Ludvigsson har i och för sig berättat att en av personerna i parken sa till honom att de skulle börja kasta sten mot polisen så snart Paludan tänder eld på koranen. Det har dock inte skrikits och det är inte heller fråga om upprepade hotelser som omfattas av åklagarens gärningspåstående.

Tingsrätten anser att åklagaren har bevisat att, som en följd av gärningen, minst 71 poliser har skadats, varav 50 så pass allvarligt att de uppsökt vård antingen direkt i samband med gärningen eller i efterhand och 64 har rapporterat påtaglig psykiska påverkan efter händelsen. Vidare har minst åtta polisfordon skadats, varav fyra fordon har totalförstörts då de har eldats upp. Tingsrätten noterar dock att det av den åberopade bevisningen endast framgår att kostnaderna för skadorna på polisbilarna uppgår till 2 440 278 kr, och inte 2 500 000 kr. Det är dock bevisat att 71 poliser rapporterat att deras personliga tjänsteutrustningar har skadats och sammanlagd skada uppgår till minst 563 000 kr exklusive mervärdesskatt. Vidare framgår av bevisningen att tre polishundar skadades lätt under händelsen.

Av vad som kommit fram i målet är utrett att händelsen krävde omfattande polisförstärkningar från flera delar av landet. Trots erhållna förstärkningar har gärningen dock medfört att polisen inte kunnat fullfölja sitt uppdrag. Det råder vidare

ingen tvekan om att våldet i varje fall delvis var motiverat av att polisen försökte skydda en grundlagsskyddad allmän sammankomst.

Samtliga fyra åtalade har vidgått att de befann sig på platsen och erkänt olika grader av inblandning i händelsen som utspelade sig i Sveaparken den 15 april 2022. Det framgår av utredningen i målet att alla fyra var på platsen under mer eller mindre hela den tillståndsgivna tiden, det vill säga 17.00–20.00, även om det framgår att Abdullahi Abdiwali Ibrahim kom senare till platsen, först kring 18.20, och Hussein Al-Maliki under viss kortare del av förloppet förvisades till annan plats av polisen innan han återvände. Vad gäller de fyra åtalades särskilda förehavanden gör tingsrätten följande bedömning.

Beträffande Hussein Al-Maliki framgår att han under inledande delar av händelseförloppet var omaskerad, men att han en bit in beslutat att maskera sig. Tingsrättens bedömning är att det utifrån vad som kan observeras avseende hur detta gick till, är det uppenbart att det var fråga om just maskering och inte en åtgärd ur smittskyddshänseende. Vad gäller hans handlande under händelseförloppet anser tingsrätten att åklagaren har bevisat att han kastat ett stort antal stenar mot polismän samt att han filmade de senare delarna av händelseförloppet. Vidare framgår av åberopade filmer att han verbalt angripit polismännen samt uppträtt aggressivt. Det är vidare utrett att Hussein Al-Maliki ropat och gestikulerat i samband med händelsen, även om tingsrätten inte anser att åklagaren har bevisat att han försett andra med stenar och andra tillhyggen. Detta gäller även om det på filmerna framgår att han hjälpte till att bära en stor planka. Det är tydligt att han varit delaktig i att forcera polisens avspärrningar.

Vad gäller Abdullahi Abdiwali Ibrahim har han tillstått att han kastat fem stenar, vilka alla ska ha fångats på polisens filmer. Tingsrätten anser att redan det medgivna antal stenar utgör var som i åtalet uppgivits till ”ett flertal”. Det är således bevisat att han kastat ett flertal stenar mot polismän och polisfordon. Så är fallet även om han påstår att inga stenar träffat. Det framgår även av filmen som åberopats att han vid ett tillfälle, när han tillsammans med andra befann sig på trottoaren i anslutning till parken, lyfte

ett kravallstaket och kastade ut det framför en polisbil som kom körandens i hög fart med blåljusen och sirenerna på. Tingsrätten anser att det är bevisat att han filmat delar av händelseförloppet i Sveaparken, dock att det inte går att säga att det varit fråga om stora delar av detsamma.

I fråga om Hussain Kafarnawi framgår av åberopade filmer att även han kastat ett stort antal stenar mot polisen. Det framgår vidare att han burit/flyttat samt kastat kravallstaket liksom varit delaktig i att forcera polisens avspärrningar. Han har i och för sig berättat att han blev knuffad över den första avspärrningen, som bestod i ett plastband. Det saknas skäl att ifrågasätta denna uppgift. Det framgår emellertid att han medvetet hoppat över kravallstaketen som markerat den andra avspärrningen. Han har vidare ropat och gestikulerat, även om åklagaren inte har bevisat att han inlett sekvenser av stenkastning.

Avseende Ali Kafarnawi har han, precis som övriga tre, kastat ett flertal stenar mot polismän.

Vilket brott är det fråga om?

Inledningsvis kan konstateras att det i målet har argumenterats kring gränsdragningen mellan våldsamt upplopp och sabotage mot blåljusverksamhet. Åklagaren har väckt talan i första hand för sabotage mot blåljusverksamhet och i andra hand ansvar för våldsamt motstånd. Det innebär att först om tingsrätten inte anser att den av åklagaren åtalade gärningen uppfyller det straffrättsliga kravet för sabotage mot blåljusverksamhet, ska tingsrätten pröva ansvar enligt bestämmelsen i 13 kap. 2 § brottsbalken avseende våldsamt upplopp. Tingsrätten kan dock konstatera att om det är fråga om ett sabotage mot blåljusverksamhet, skulle det i och för sig samtidigt kunna vara fråga om ett våldsamt upplopp. Domstolen anser emellertid att det inte finns skäl att döma för dessa gärningar i konkurrens. Det innebär att om det är fråga om ett sabotage mot blåljusverksamhet, bör de åtalade inte samtidigt dömas för våldsamt upplopp.

Det är utrett att polisen närvarade i parken i syfte att upprätthålla allmän ordning och säkerhet i samband med den tillståndsgivna sammankomsten. Som framgår ovan anses denna typ av ordningsupprätthållande arbete från polisens sida utgöra brottsbekämpande verksamhet. Tingsrätten anser vidare att i och med att förstärkning tillkallades och anlände till platsen, var det även fråga om utryckande verksamhet från polisens sida. Skälet för detta är att händelsen från och med då påkallade omedelbar insats.

Vid genomförandet av verksamheten har polisen mött ett omfattande våld mot såväl person som egendom. Våldshandlingarna, liksom forcerandet av avspärrningarna samt det otillåtna hanterandet av kravallstaket, utgör sådant handlande som omfattas av kriminaliseringen avseende blåljussabotage. Motsvarande kan dock enligt tingsrätten inte vara fallet avseende filmandet eller övriga beteenden som kan jämställas med högljudda protester.

För tingsrätten är det uppenbart att det otillåtna agerandet och våldet som utövades mot såväl poliser som fordon och hundar varit direkt riktat mot polisen i deras arbete. Syftet med agerandet kan inte ha varit något annat än att försvåra och hindra polisens arbete i samband med sammankomsten; helt enkelt sabotera polisens arbete.

De objektiva förutsättningarna för sabotage mot blåljusverksamhet är därmed uppfyllda. Mot bakgrund av detta saknas skäl att pröva om gärningen även utgör våldsamt upplopp.

Är det fråga om ett grovt sabotage mot blåljusverksamhet?

Vid bedömningen om gärningen ska rubriceras som grovt brott eller inte ska som framgår ovan en helhetsbedömning göras, däribland tre i lagtexten angivna kvalifikationsgrunder kan beaktas. Tingsrätten gör följande bedömning.

Det har inte kommit fram att gärningen riskerat intet ont anandes förbipasserandes liv eller säkerhet. Emellertid har ett stort antal poliser skadats i samband med händelsen. Agerandet har även resulterat i stora skador på statlig egendom. De poliser som hörts

vid huvudförhandlingen har även berättat att de fruktade för sina och sina kollegors liv i samband med insatsen. Våldet, som förutom att utdelas med hjälp av stora stenar och andra tillhyggen, har utdelats helt utan respekt för människors liv. Det går inte att utesluta att större skador på egendom och person var uteslutet endast på grund av tillfälliga omständigheter.

Det har varit ett eskalerande och utdraget händelseförlopp där poliser satt sina liv och sin säkerhet på spel för att upprätthålla ordning. Det har varit fråga om ett våld som utövats av en större grupp individer som tillsammans haft ett så väl numerärt som våldskapitalsmässigt överläge över polisen. Angreppet har omfattat stora delar av polisens tillgängliga resurser och har varit direkt riktat mot polisens arbete i samband med dess skyddande av en grundläggande demokratisk rättighet. Våld har även utdelats direkt mot poliser i samband med att de skulle lämna platsen.

Sammanfattningsvis konstaterar tingsrätten att åklagaren bevisat att gärningen varit av särskild farlig art, pågått under längre tid, varit välorganiserad, innehållit en synnerligen omfattande våldsanvändning riktad mot polisverksamheten. De har vidare krävt omfattande polisförstärkningar från flera delar av landet och medfört att polisen trots förstärkningarna inte kunnat fullfölja uppdraget. Angreppet har enligt tingsrätten hotat mycket viktiga samhällsfunktioner vars uppdrag var att skydda en grundlagsskyddad sammankomst och ytterst att skydda en fundamental förutsättning för vårt lands demokrati. Vid den helhetsbedömning som ska göras vid gradindelning av brottet att det inte går att rubricera gärningen som något annat än ett grovt sabotage mot blåljusverksamhet.

Har gärningen begåtts tillsammans och i samförstånd?

Åklagaren har gjort gällande att de tilltalade ska dömas, tillsammans och i samförstånd med varandra och övriga okända i parken, för allt det inträffade. När det gäller den här frågan gör tingsrätten följande bedömning.

De allmänna bestämmelserna om medverkan finns i 23 kap. 4 och 5 §§ brottsbalken. I lagtext görs en skillnad mellan den som utfört gärningen och den som medverkat till

gärningen. Den som inte är gärningsperson i formell mening kan vara medverkande genom att ha främjat gärningen utan att direkt varit med och utfört den. Medverkansbestämmelsen kompletterar brottsbeskrivningarna i de särskilda straffbuden. Dessa har i allmänhet avfattats med tanke på det fall att en brottslig gärning utförts av en person; en gärningsperson. Enligt den allmänna medverkansregeln ska ansvar som är föreskrivet för viss gärning inte bara ådömas den som utfört gärningen utan även annan som främjat den brottsliga gärningen med råd eller dåd, dvs. med psykiska eller fysiska medel.

Kraven för att en brottsbeskrivningsenlig medverkan ska föreligga är att den medverkande ska ha främjat någon annans otillåtna gärning. I princip räcker det med att vederbörande deltagit i den rättsstridiga handlingens förberedande eller genomförandet. Bidraget kan vara tämligen obetydligt men om deltagandet saknar betydelse för den rättsstridiga handlingen innebär den ingen främjade. Ansvaret för medverkan är dock självständigt i den meningen att det inte förutsätter att någon gärningsperson döms samtidigt eller att det ens finns en utpekad gärningsperson.

För att någon ska kunna dömas som gärningsperson krävs att personen deltar i själva det brottsliga tilltaget, åtminstone mer perifert. För att det ska vara möjligt att anse någon som medgärningsman, trots att han eller hon inte deltagit i de gärningar som mer direkt knyter an till brottsbeskrivningen, förutsätts emellertid också att det är bevisat att denne har agerat tillsammans och i samförstånd med de övriga inblandade. Medgärningsmannaskap föreligger inte, om någon utnyttjar en redan uppkommen situation, till exempel stjäl pengar från ett offer för annans våldtäkt. Inte heller kan man döma i medgärningsmannaskap, när den brottsliga handlingen inte utförts uppsåtligen utan av omedveten oaktsamhet och därför inte omfattas av något samråd eller samförstånd.

Om två eller flera personer har agerat tillsammans och i samförstånd vid förövandet av ett brott har det inte nödvändigtvis någon avgörande betydelse vilka uppgifter var och en har haft att utföra vid brottet. Samtliga kan då vara att bedöma som gärningspersoner antingen därför att de uppfyller de krav som följer direkt av den

aktuella brottsbeskrivningen eller därför att de annars anses som gärningsmän. Det ordinära medgärningsmannaskapet kännetecknas av att det inte finns någon person, som på egen hand uppfyller brottsrekvisiten som gärningsperson, utan att flera personer har hjälpts åt med att utföra brottet. De straffas då var och en som medgärningsman och kausaliteten bedöms utifrån det gemensamma handlandet. Det behöver inte styrkas vems eller vilkas av de deltagandes handlande som orsakat effekten.

Vid förhandlingen har kommit fram att den aktuella gärningen begåtts genom att flera personer, tillsammans med varandra, angripit polisen. Några personer förefaller ha kommit till platsen förberedda för våld medan det inte kan uteslutas att andra inte anlänt i sådant syfte men sedan blivit medryckta i stämningen. Även om personerna inte tidigare känt varandra och inte på förhand planerat händelsen, är det tydligt av vad som kommit fram vid förhandlingen att individerna under själva händelseförloppet hjälpts åt och tillsammans utfört attacken. Samtliga fyra åtalade har även själva aktivt deltagit i händelsen. Tingsrätten anser att de åtalade genom sina respektive ageranden och sin närvaro på platsen utgjort en del i den samlade händelsen. Ingen av de fyra åtalade har heller sedan stenkastningen inleddes gjort något för att försöka stoppa eller avvärja situationen; de har inte ens frivilligt valt att lämna platsen utan har alla stannat kvar på platsen även när det var uppenbart att polisen behövde retirera. Vad gäller Hussein Al-Maliki har han även uppmuntrat övriga gärningspersoner i deras brottsliga gärning. De ska därför sammantaget anses ha begått gärningen tillsammans och i samförstånd i enlighet med åklagarens påstående.

Ska de åtalade dömas för grovt sabotage mot blåljusverksamhet?

Som framgår ovan föreligger de objektiva rekvisiten för att döma de åtalade till grovt sabotage mot blåljusverksamhet. Detta är emellertid inte tillräckligt för att åklagarens åtal ska vinna bifall. De åtalade måste även ha haft relevant uppsåt till gärningen och det ska inte heller föreligga någon ansvarsfrihetsgrund.

Vad gäller Hussein Al-Maliki har han i förhör vid tingsrätten upprepade gånger gjort gällande att han hade för avsikt att ansluta sig till den ”fredliga” demonstrationen.

Tingsrätten anser att även om översättningen av de meddelanden som skickats från honom till hans flickvän på natten till gärningen inte är helt utredd, är det för tingsrätten tydligt att han redan vid denna tidpunkt avsåg att ställa till med besvär för poliserna i samband med den tillståndsgivna sammankomsten. Att han haft för avsikt att förverkliga denna avsikt får även stöd av att han valt att maskera sig under händelsen. Tingsrätten anser att det är uppenbart att Hussein Al-Maliki har velat spela ned sin egen roll och att han inte har haft för avsikt att delta i en fredlig demonstration. Han har även varit drivande i händelseförloppet, bland annat genom att vara bland de första som tog sig över kravallstaketen, och det framstår för tingsrätten som att han uppmuntrat andra att följa hans exempel. Vidare har han valt att aktivt återvända till Sveaparken efter att ha förts bort av polis. Det framstår för tingsrätten som uppenbart att Hussein Al-Maliki velat försvåra och hindra polisen i deras tjänsteutövning i parken. Hussein Al-Maliki har gjort gällande att han kastat sten på långt avstånd och att han inte haft för avsikt att skada någon polis, vilket han motiverat utifrån att poliserna haft skydd på sig. Domstolen anser att denna uppsåtsinvändning är direkt motbevisad av vad som kunnat observeras på filmerna från händelseförloppet liksom de meddelanden han skickat på natten. Han bedöms vid en samlad bedömning ha haft uppsåt till alla relevanta rekvisit.

Ingenting som hänt i Sveaparken har inneburit någon som helst rätt för Hussein Al-Maliki att ta till våld mot poliserna. Det inte därför finns några skäl för tingsrätten att pröva frågan om han svårligen kunnat besinna sig. Huruvida han fastat eller inte vid tidpunkten är inte heller ansvarsbefriande. Han ska därför dömas för grovt sabotage mot blåljusverksamhet.

Det är uppenbart att Abdullahi Abdiwali Ibrahim uppsåtligen kastat sten mot polisen och dess fordon. Polisen har varit uniformerad och polisbilarna målade. Det är klart att han visste att det var polisen och dess fordon han kastade mot, och ingen annan eller annat. Det kan även konstateras att Abdullahi Abdiwali Ibrahims uppgift om att han inte såg någon polis bli skadad är direkt motbevisad av den videosekvens där det tydligt går att se hur en polis faller rakt framför Abdullahi Abdiwali Ibrahim. Trots att han såg polisen bli träffad har han, direkt efter att polisen fallit till marken, kastat sten mot

annan polis. Även om Abdullahi Abdiwali Ibrahim är icke hörande, har han förstått vad det är för tillställning han anslutit sig. Det framgår att Abdullahi Abdiwali Ibrahim anslutit sig till gruppen och kastat sten mot polisen och polisfordon eftersom han tyckte det var fel att polisen skyddade en koranbränning. Tingsrättens bedömning är att Abdullahi Abdiwali Ibrahim haft uppsåt till gärningen i relevanta avseenden.

Abdullahi Abdiwali Ibrahim har invänt att han inte visste att det var olagligt att kasta sten. Av 24 kap. 9 § BrB framgår att en gärning som någon begår i villfarelse rörande dess tillåtlighet (straffrättsvillfarelse) medför ansvarsfrihet endast om villfarelsen på grund av att fel förekommit vid kungörandet av den straffrättsliga bestämmelsen eller av annan orsak var uppenbart ursäktlig. Det är inte fråga om en sådan situation i aktuellt fall. Abdullahi Abdiwali Ibrahim kan därför inte gå fri från ansvar på denna grund. Inte heller att Abdullahi Abdiwali Ibrahim anser att det borde vara olagligt att bränna koranen omfattas av denna, eller någon annan, ansvarsfrihetsgrund. Han ska därför dömas för grovt sabotage mot blåljusverksamhet.

I fråga om Hussain Kafarnawi anser tingsrätten att han vetat att polisen var på plats för att sköta sitt arbete med anledning av den tillståndsgivna sammankomsten. Att han vid förhandlingen inte velat tillstå något syfte med sitt agerande hänförligt till själva koranbränningen påverkar inte bedömningen. Det råder inte heller några oklarheter kring att han uppsåtligen kastat sten mot polisen samt varit medveten om vad som i övrigt föregåtts i parken. Så är fallet även om han gjort gällande att han var arg vid tidpunkten. Det går enligt tingsrätten i och för sig inte att utesluta att han blev framknuffad över det första avspärrningsbandet, och att han inte forcerade det med vilje. Han har dock högst medvetet hoppat över kravallstaketet. Vad gäller hans invändning att han inte avsett skada några poliser anser tingsrätten att denna invändning är direkt motbevisad av vad som går att se på filmerna från Sveaparken. Sammantaget anser tingsrätten att även Hussain Kafarnawi haft uppsåt till relevanta rekvisit.

Hussain Kafarnawi har invänt att han blev arg när polisen tog ner en äldre man på marken helt utan anledning. Det finns inget stöd för att någon äldre man opåkallat

lagts ned på marken av polisen i Sveaparken. Oaktat om detta inträffat eller inte, skulle ett sådant agerande från polisens sida inte ha inneburit en rätt för Hussain Kafarnawi att bruka eller delta i den våldsutövning som riktats mot polisen. Av vad som kommit fram vid förhandlingen finns det inget som tyder på att polisen brukat våld mot personer i parken utan att det varit befogat; snarare framstår det för tingsrätten som att polisen valt att avstå från att bruka våld i situationer där det inte kunnat uteslutas att någon oskyldig skulle kunna drabbas av det. Hussain Kafarnawis uppgifter om att han blev arg för att han blev slagen av polisen innebär inte att han ska gå fri från ansvar. Han ska därför dömas för grovt sabotage mot blåljusverksamhet.

Tingsrätten får beträffande Ali Kafarnawi inledningsvis konstatera att det inte går att dra några säkra slutsatser kring stenarna som påträffades i hans bostad; om de hör till hans fiskar eller är hänförliga till vad som inträffade i Sveaparken. Av vad som kommit fram vid förhandlingen framgår dock att han visste att polisen var på platsen för att genomföra sitt arbete i samband med den tillståndsgivna sammankomsten. Han har själv berättat att han var irriterad över att Rasmus Paludan skulle tända eld på koranen. På de filmer som observerats framgår att han inledningsvis försökte hejda andra samt bromsa stämningen; han har dock sen gått över till att själv kasta sten. Det går inte att säga att Ali Kafarnawi inledningsvis avsåg att skada och hindra polisen, det är dock uppenbart att han en efter en stund ändrat uppfattning för att aktivt och uppsåtligen delta i händelseförloppet. Liksom beträffande hans bror, anser tingsrätten att hans invändning om att han inte avsåg att skada några poliser är direkt motbevisad av vad som går att se på filmerna från Sveaparken. Även om Ali Kafarnawi berättat att han var upprörd, bland annat eftersom han ska ha fått tårgas på sig, och inte tänkte så mycket anser tingsrätten att det inte finns några som helst oklarheter kring att även Ali Kafarnawi haft uppsåt till relevanta rekvisit.

Inget av det Ali Kafarnawi själv fört fram innebär att det finns någon ansvarsfrihetsgrund. Han ska därför dömas för grovt sabotage mot blåljusverksamhet.

Åtalet avseende våld mot tjänsteman/försök till våld mot tjänsteman

Av de filmer som åklagaren åberopat framgår att Karl-Erik Ludvigsson träffades av en sten på underkroppen, Patrik Linde Lindblad träffades av en sten på överkroppen och Carl Julius Strömberg träffades av en sten i skrevet under händelsen. Samtliga var uniformerade vid tidpunkten och det är uppenbart att våldet utövats mot dem i deras myndighetsutövningar. Vad gäller Carl Julius Strömberg framgår det redan av vad som hörs i videoupptagningen att det gjorde ont när stenen träffade. Karl-Erik Ludvigsson och Patrik Linde Lindblad har i efterhand inte kunnat minnas hur de specifika stenarna kändes, men berättat att det gjorde ont när stenar träffade. Tingsrätten anser att det går att utgå ifrån att den stenkastning som är föremål för åtalet om våld mot tjänsteman resulterade i smärta för dem alla tre.

Hussein Al-Maliki har bestritt att det är hans sten som träffade Karl-Erik Ludvigsson. Av den film som åberopats framgår att två olika personer kastar sten ungefär samtidigt mot Karl-Erik Ludvigsson. Tingsrätten anser emellertid att det går att se hur den sten som Hussein Al-Maliki kastar är den som träffar Karl-Erik Ludvigsson. Han har enligt domstolen uppsåtligen kastade stenen på Karl-Erik Ludvigsson i dennes myndighetsutövning.

Beträffande Carl Julius Strömberg har Hussein Al-Maliki erkänt gärningen. Tingsrätten anser att även om Carl Julius Strömberg hade viss skyddsutrustning, måste Hussein Al-Maliki har insett att det fanns en risk att det skulle göra ont när han kastade den stora stenen på honom. Denna risk har inte varit sådan att det fått honom från att avstå från att kasta stenen. Han har således även avseende denna gärning haft uppsåt.

Vad gäller Patrik Linde Lindblad anser tingsrätten att det av de åberopade bevisningen framgår att Abdullahi Abdiwali Ibrahim kastade den sten som träffade Patrik Linde Lindblad. Även han uppfyller samtliga relevanta rekvisit i fråga om denna gärning.

Hussein Al-Maliki har således gjort sig skyldig till två fall av våld mot tjänsteman och Abdullahi Abdiwali Ibrahim till ett fall av våld mot tjänsteman. Frågan är om det ska

dömas för detta i konkurrens med grovt sabotage mot blåljusverksamhet, trots att gärningarna begicks på samma tid och plats.

Brottstypen sabotage mot blåljusverksamhet riktar sig mot allmänna intressen. Av förarbetena till bestämmelsen framgår att det till följd av brottets konstruktion ofta kan bli fråga om att döma till ansvar för det brottet och brott mot person i konkurrens. Det framgår vidare att detsamma bör gälla brott som omfattar våld och hot mot personer vars skyddsobjekt vid sidan om den enskilda personen också är samhälleliga intressen i en vidare bemärkelse, till exempel våld och hot mot tjänsteman. Mot denna bakgrund finns det skäl att döma Hussein Al-Maliki och Abdullahi Abdiwali Ibrahim för gärningarna i konkurrens, det vill säga döma dem för så väl grovt sabotage mot blåljusverksamhet som våld mot tjänsteman.

Straffmätning och påföljdsval

För brottet grovt sabotage mot blåljusverksamhet är straffskalan mellan två års fängelse och 18 års fängelse eller fängelse på livstid. Det är ett mycket brett spann att fastställa straffvärdet inom. Nedan följer de omständigheter som tingsrätten anser har betydelse för straffmätningen.

Straff ska med beaktande av intresset av en enhetlig rättstillämpning, bestämmas inom ramen för den tillämpliga straffskalan efter brottets eller den samlade brottslighetens straffvärde.

Vid bedömningen av straffvärdet ska beaktas den skada, kränkning eller fara som gärningen inneburit, vad den tilltalade insett eller borde ha insett om detta samt de avsikter eller motiv som han haft. Det ska särskilt beaktas om gärningen inneburit ett allvarligt angrepp på någons liv eller hälsa eller trygghet till person.

Händelserna har som konstaterats ovan inneburit ett allvarligt angrepp på minst 71 poliser och deras liv och hälsa. Dessa omständigheter har kvalificerat gärningarna som grovt sabotage mot blåljusverksamhet och kan vid straffvärdesbedömningen inte återigen beaktas.

Den samlade brottsligheten som utövats tillsammans och samråd med övriga har varit utomordentligt hänsynslös och flera poliser har under delar av händelseförloppet haft uppenbara svårigheter att värja sig mot de stenar och det våld som har utövats mot dem. Det sistnämnda gäller inte minst i det läget när polisen valde att lämna Sveaparken. Den stenkastande folkmassan angrep i ännu högre grad de flyende poliserna och ett eventuellt inledande syfte att motverka att Paludan skulle bränna koranen var sedan länge överspelat. Den feghet och råhet som präglade folkmassans våldsanvändning i allmänhet och i synnerhet när polisen flydde från platsen är en försvårande omständighet som beaktas vid straffmätningen.

För tingsrätten är det uppenbart att brottet planerats och utövats i organiserad form inte minst mot bakgrund av att det planerade mötet cirka två timmar innan våldet startade flyttades från Vivalla till Sveaparken. Agerandet från folkmassan och det som de hörda poliserna har framfört ger också en tydlig bild av att det var en samlad och organiserad våldsattack som riktade sig mot poliserna. Meddelandetrafiken mellan Hussein Al-Maliki och dennes flickvän, natten innan händelsen, ger också en tydlig bild av att det i organiserad form planerades våld mot polisen.

Tingsrätten har inte funnit några förmildrande omständigheter vid bedömningen av de fyra männen. Det förhållandet att någon eller flera, vilket inte är visat, har känt sig kränkta för att en person planerade att bränna koranen är inte något som enligt tingsrätten är förmildrande. Det kan aldrig bli fråga om att få strafflindring för att använda våld mot den svenska polisen som vid en insats garanterar fundamenten i svensk demokrati och det alldeles oavsett vad någon enskild individ anser om att bränna heliga skrifter.

De brott som de dömda har befunnits skyldiga till innefattar ett omfattande och kraftigt våld mot ett stort antal poliser och har till sin karaktär varit livsfarligt och mycket hänsynslöst. De stenar som bland annat kastats av de fyra som nu står under åtal har endast till följd av polisens skyddsutrustning, att polisen avbröt insatsen och flydde samt rådiga insatser från enskilda polismän hindrat mycket allvarliga

konsekvenser för de utsatta poliserna. Brotten att kasta flera kilo tunga stenar mot alla delar av kroppen på poliserna har ett mycket högt straffvärde som till sin karaktär enligt tingsrätten kan straffvärdesplaceras som försök till dråp alternativt försök till synnerligen grov misshandel. För det sistnämnda brottet är minimistraffet fem års fängelse för fullbordat brott. Till den bilden ska också läggas att våldsanvändningen varit organiserat och ytterst ett mycket allvarligt angrepp på yttrandefriheten. Tingsrätten anser att den våldsanvändning som har utförts av de dömda har ett straffvärde på omkring fem års fängelse.

När det gäller Hussein Al-Maliki har han, som ovan konstaterats, varit sällsynt aktiv i ambitionerna att utöva våld mot poliserna. Redan på grund härav är hans straffvärde högre än några av de medtilltalade. Till bilden ska också läggas att Hussein Al-Maliki också ska dömas för två fall av våld mot tjänsteman av allvarligt slag. Tillsammans med brotten i övrigt är det samlade straffvärdet för Hussein Al-Maliki fängelse i fem år och sex månader.

Hussain Kafarnawi har också varit mycket aktiv i det grova sabotaget mot blåljusverksamheten. Straffvärdet för hans brottslighet är fängelse i drygt fem år. Med hänsyn till att han ska utvisas ur riket, se nedan, ska det slutliga straffmätningsvärdet sättas till fyra år och sex månader.

Ali Kafarnawi har efter ett avvaktande agerande i inledningen av händelseförloppet slutligen i likhet med övriga dömda övergått till kraftigt våld i form av stenkastning mot polisen. Straffmätningsvärdet för hans agerande, med hänsyn tagen till att han ska utvisas ur riket, se nedan, är enligt tingsrätten fängelse i fyra år.

Abdullahi Abdiwali Ibrahim har i likhet med övriga dömda gjort sig skyldig till kraftigt våld mot poliserna, även om han är den av de fyra åtalade som haft en minst framträdande roll. Han ska därutöver dömas för ett fall av våld mot tjänsteman. Straffmätningsvärdet för Abdullahi Abdiwali Ibrahims samlade brottslighet är fängelse i fyra år och sex månader.

Påföljden för samtliga ska bestämmas till fängelse.

Utvisning

Åklagaren har begärt att Hussain Kafarnawi, Ali Kafarnawi och Hussein Al-Maliki efter avtjänade straff ska utvisas ur landet och förbjudas att återvända hit.

Hussein Al-Maliki kom till Sverige före 15 års ålder vilket i sig tillsammans med vistelsetid kan utgöra absolut hinder mot utvisning. Uppgifterna om hur länge Hussein Al-Maliki lagligen har vistats i Sverige har trots yttrande från Migrationsverket inte varit möjligt att utreda. Den oklarheten ska inte drabba Hussein Al-Maliki. Det saknas därför som tingsrätten bedömer det laglig möjlighet att utvisa Hussein Al-Maliki på grund av brott. Däremot är han redan genom ett laga kraftvunnet administrativt beslut utvisad ur landet något som uppenbarligen har varit möjligt.

Åklagaren har begärt att Ali Kafarnawi efter avtjänat straff ska utvisas ur riket. Ali Kafarnawi, som idag är 29 år gammal, kom till Sverige när han var 22 år gammal. Han har vid förhandlingen berättat att hans föräldrar och några av hans syskon är svenska medborgare och att han är gift med en svensk medborgare. Enligt vad som kommit fram vid förhandlingen ska få ett barn med sin fru i november 2022. Av Migrationsverkets yttrande framgår att han för närvarande har ett tidsbegränsat uppehållstillstånd samt att han erhållit flyktingstatus.

Ali Kafarnawi har enligt tingsrätten begått ett synnerligen grovt brott och det skulle medföra allvarlig fara för allmän ordning och säkerhet om han skulle få stanna i Sverige. Tingsrätten har vid denna bedömning särskilt bedömt att det beteende han genom denna dom lagförs för är sådant att det utgör ett verkligt och allvarligt hot som påverkar ett av samhällets grundläggande intressen och går utöver den störning av ordningen i samhället som varje lagöverträdelse innebär. Domstolens bedömning är således att det trots hans flyktingstatus och den omständighet att hans familjemedlemmar är EES-medborgare, finns förutsättningar för utvisning. Även om omständigheterna kring hans familjeförhållanden talar för en viss anknytning till det

svenska samhället, anser tingsrätten vid en helhetsbedömning att denna anknytning inte förändrar bedömningen i fråga om förutsättningarna för utvisning.

Det föreligger inte sådan absoluta verkställighetshinder som anges i 12 kap. utlänningslagen avseende Ali Kafarnawi. Tingsrätten kan inte bedöma om de generella verkställighetshinder som Migrationsverket i sitt yttrande har uppgivit också kommer att bestå den dagen utvisningen ska verkställas. Eftersom det är fråga om generella verkställighetshinder får det därför anses föreligga en presumtion för att tingsrätten ska besluta om utvisning.

Vid en sammantagen bedömning anser således tingsrätten att Ali Kafarnawi, efter avtjänat straff, ska utvisas ur Sverige. Återreseförbudet ska utifrån gärningens allvar gälla utan tidsbegränsning.

Hussain Kafarnawi har permanent uppehållstillstånd och har vistats i Sverige sedan 2016. Han har aldrig sökt asyl och Migrationsverket har i sitt yttrande inte kunnat avgöra om det föreligger verkställighetshinder mot att utvisa honom till Syrien. Hussain Kafarnawi har vistats i Sverige sedan han var 16 år gammal och studerar gymnasiet, på svenska, vid folkhögskola. Vid förhandlingen har han berättat att de flesta i hans familj finns här i landet och har svenskt medborgarskap. Hussain Kafarnawi har såvitt kan bedömas haft goda levnadsomständigheter och bland annat varit aktiv i föreningsliv. Det talar för att Hussain Kafarnawi inte borde utvisas.

Hussain Kafarnawi har emellertid gjort sig skyldig till ett mycket allvarligt brott. Vid den avvägning som ska ske anser tingsrätten att det föreligger synnerliga skäl för utvisning. Domstolen anser även att utvisningen bör ske av hänsyn till allmän ordning och säkerhet. Tingsrätten anser att det beteende Hussain Kafarnawi genom denna dom lagförs för är sådant att det utgör ett verkligt och allvarligt hot som påverkar ett av samhällets grundläggande intressen och går utöver den störning av ordningen i samhället som varje lagöverträdelse innebär. Det föreligger således förutsättningar för utvisning trots hans anknytning till Sverige, att vissa av hans familjemedlemmar är EES-medborgare och omständigheterna kring hans uppehållstillstånd.

Det finns inte redan nu skälig anledning att anta att det föreligger något absolut verkställighetshinder och det går inte redan nu att säga huruvida det föreligger verkställighetshinder. Tingsrätten anser att eventuella verkställighetshinder får beaktas när beslutet ska verkställas. Hussain Kafarnawi ska efter avtjänat straff utvisas ur Sverige. Återreseförbudet ska utifrån gärningens allvar gälla utan tidsbegränsning.

Häktning

Åklagaren har begärt att de dömda ska kvarbli i häkte eftersom det för grovt sabotage mot blåljusverksamhet inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år och det inte är uppenbart att det saknas risk för att de dömda på fri fot undandrar sig verkställighet av straff eller fortsätter sin brottsliga verksamhet.

Som framgår ovan ska samtliga dömas för grovt sabotage mot blåljusverksamhet. För brottet är inte föreskrivit lindrigare straff än fängelse i två år. Tingsrätten anser att det avseende samtliga åtalat inte är uppenbart att det saknas risk för att de på fri fot undandrar sig verkställighet av straff. Detta gäller även Abdullahi Abdiwali Ibrahim, som är svensk medborgare. Fortsatt häktning är proportionerlig. De ska således fortsätta vara häktade till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot dem.

Skadestånd

I samband med införandet av brottet sabotage och blåljusverksamhet utreddes parallellt frågan om kränkningsersättning till poliser. Någon lagändring som medger särreglering i det här avseendet har ännu inte trätt i kraft. Frågan är om målsägandena i egenskap av poliser har rätt till kränkningsersättning med tillämpning av 2 kap. 3 § skadeståndslagen.

Enligt denna bestämmelse ska den som allvarligt kränker någon annan genom brott som innefattar ett angrepp mot dennes person, frihet, frid eller ära ersätta den skada som kränkningen innebär. Utmärkande för de brott som grundar rätt till kränkningsersättning är alltså att de innefattar ett angrepp på den skadelidandes personliga integritet, närmast dennes privatliv och människovärde.

Kränkningsersättningen tar sikte på den kränkning som uppkommer just i samband med angreppet och syftar till att kompensera för de känslor som den kränkande handlingen har framkallat hos den skadelidande, såsom rädsla, förnedring, skam eller liknande och som inte tar sig sådana medicinska uttryck att det är fråga om en personskada. Det som ska ersättas är alltså den kränkning, dvs. den momentana upplevelse som den angripne typiskt sett har drabbats av vid skadetillfället och inte efter.

För att det ska finnas en rätt till kränkningsersättning bestämmelsen krävs att den angripne har blivit allvarligt kränkt. Kravet på allvarlig kränkning gäller oavsett vem den angripne är. Vad som utgör en allvarlig kränkning ska bedömas utifrån samtliga omständigheter i varje enskilt fall. Huruvida kravet på allvarlig kränkning är uppfyllt kan därför påverkas av bland annat vem som utsätts för det brottsliga angreppet och i vilket sammanhang det sker.

Stenkastning som sådan bör vara sådant att det berättigar till kränkningsersättning. Frågan är om sådan ersättning kan utgå för brottet sabotage mot blåljusverksamhet.

Brottet sabotage mot blåljusverksamhet är inte ett brott riktat mot särskild polis utan mot staten genom dess polisiära verksamhet, låt vara att ett angrepp mot en särskild polis kan utgöra ett sabotage mot blåljusverksamhet. Brottet utgör systematiskt och terminologiskt ett allmänfarligt sabotagebrott. Gemensamt för de allmänfarliga brotten är att de i regel framkallar fara för enstaka personer samtidigt som de hotar en mer vidsträckt krets av personer. Högsta domstolen har i NJA 1998 s. 310 emellertid öppnat upp för att kränkningsersättning kan dömas ut även vid allmänfarliga brott, nämligen bland annat i situationer där en allmänfarlig gärning är riktad mot en eller flera bestämda personer. Att en gärningsperson medvetet utsätter en eller flera särskilda personer för en påtaglig risk bör kunna anses innebära att brottet varit riktat mot denne eller dessa. Så kan exempelvis vara fallet om avsikten varit att skrämma eller hota en eller flera särskilda personer. Att gärningspersonen medvetet utsatt en eller

flera särskilda personer för en påtaglig risk bör också kunna anses innebära att brottet varit riktat mot denne eller dessa.

Karl-Erik Ludvigsson, Carl Julius Strömberg och Patrik Linde Lindblad befann sig under stenkastningen i händelsernas centrum och var uniformerade. Som framgår ovan har stenkastningen varit riktad mot dem, och deras kolleger, i deras polisiära tjänsteutövning. Tingsrätten anser att även i de fall där kastade stenar inte träffat, har det funnits en konkret fara att poliserna skulle skadas av stenkastningen. Tingsrätten anser att Karl-Erik Ludvigsson, Carl Julius Strömberg och Patrik Linde Lindblad tillhör den ersättningsberättigade kretsen, även om det är fråga om ett allmänfarligt brott.

I målet är utrett att samtliga dömda deltagit i stenkastningen, om än att de kastat olika antal stenar. Med undantag för de tre stenar som varit föremål för åtalen om våld mot tjänsteman, har det inte gått att utreda vem som kastat vilka stenar mot målsägandena. Som framgår ovan ska dock de dömda dömas för att tillsammans och i samförstånd med andra gjort sig skyldiga till den skadeståndsgrundande handling. Mot bakgrund av det redovisade ska de därför utge kränkningsersättning till Karl-Erik Ludvigsson, Carl Julius Strömberg och Patrik Linde Lindblad. Vad gäller beloppet bör skälig ersättning motsvara 10 000 kr för vardera målsäganden. Beloppen ska utges av de dömda solidariskt.

Vad gäller åtalet avseende <u>våld mot tjänsteman</u> går det våld som Hussein Al-Maliki och Abdullahi Abdiwali Ibrahim utsatt respektive målsägande för utöver vad de normalt i sin yrkesutövning förväntas tåla. Detta gäller även om poliserna var på plats för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet i och med den tillståndsgivna verksamheten och de, utifrån händelser inträffade dagarna innan på andra platser i landet, kunnat förvänta sig att mötas av visst våld. Karl-Erik Ludvigsson, Carl Julius Strömberg och Patrik Linde Lindblad har därför rätt till kränkningsersättning. Det begärda beloppet om 10 000 kr vardera är, sett tillsammans med det skadestånd som ska utgå i målet avseende grovt sabotage mot blåljusverksamhet, skäligt och ska utgå.

Vad gäller sveda och värk är det vidare utrett att omständigheterna kring händelsen varit sådan att Karl-Erik Ludvigsson, Carl Julius Strömberg och Patrik Linde Lindblad har rätt till ersättning för sveda och värk. Utifrån vad de berättat är det yrkade beloppet skäligt.

På samtliga skadestånd ska utgå ränta från dagen för brottet.

Beslag

Bevisbeslagen är lagligen grundande och ska bestå till dess domen vinner laga kraft mot respektive dömd. Egendomen ska därefter återlämnas.

Övrigt

De fyra dömda ska var för sig betala 800 kr till Brottsofferfonden.

Den ersättning målsägandebiträdet samt försvararna begärt är skälig och ska utgå. Med hänsyn till de dömas personliga och ekonomiska förhållanden ska kostanden stanna på staten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1

Överklagande ställs till Göta hovrätt och ska ha kommit in till tingsrätten senast den 18 juli 2022.

Lars Gunnar Lundh Camilla Hellenäs Limrell

I avgörandet har även tre nämndemän deltagit. Tingsrätten är enig.

FRIHETSBERÖVANDE; Se avräkningsunderlag

ÖREBRO TINGSRÄTT
Rotel 17

Avräkningsunderlag
2022-06-27
Örebro

Mål nr B 2573-22

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid	Datum för dom/beslut
20010806-1235	2022-06-27
Efternamn	Förnamn
Al-Maliki	HUSSEIN Ali Luaibi

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad	**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet** *(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)*
2022-04-29	

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

☐ Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

☐ Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Namnförtydligande

ÖREBRO TINGSRÄTT
Rotel 17

Avräkningsunderlag
2022-06-27
Örebro

Mål nr B 2573-22

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid	Datum för dom/beslut
20000120-7752	2022-06-27
Efternamn Ibrahim	Förnamn ABDULLAHI Abdiwali

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad	**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet** *(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)*
2022-04-29	

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

☐ Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

☐ Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Namnförtydligande

ÖREBRO TINGSRÄTT
Rotel 17

Avräkningsunderlag
2022-06-27
Örebro

Mål nr B 2573-22

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid	Datum för dom/beslut
19930415-7317	2022-06-27
Efternamn Kafarnawi	Förnamn Ali

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad	**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet** *(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)*
2022-04-29	

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

☐ Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

☐ Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Namnförtydligande

ÖREBRO TINGSRÄTT
Rotel 17

Avräkningsunderlag
2022-06-27
Örebro

Mål nr B 2573-22

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid	Datum för dom/beslut
20000103-8231	2022-06-27
Efternamn Kafarnawi	Förnamn Hussain

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad	**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet** *(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)*
2022-04-29	

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

☐ Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

☐ Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Namnförtydligande

SVERIGES DOMSTOLAR

Hur man överklagar

Dom i brottmål, tingsrätt TR-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutnings-överklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis.

   Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

   Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

   Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen vid en huvud-förhandling.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

   Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

   Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Anvisningar för överklagande **TR-01 - Dom i brottmål** • Producerat av Domstolsverket, Avd. för domstolsutveckling • 2018-11

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen, och det är kopplat en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd för skadeståndsdelen om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen

  eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.

Anvisningar för överklagande **TR-01 - Dom i brottmål** • Producerat av Domstolsverket, Avd. för domstolsutveckling • 2018-11

GÖTA HOVRÄTT
Avdelning 1
Rotel 12

AVRÄKNINGSUNDERLAG
2022-09-09
Jönköping

Aktbilaga 101
Mål nr B 2667-22

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid **20000103-8231**	Datum för dom/beslut **2022-09-09**
Efternamn **Kafarnawi**	Förnamn **Hussain**

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad	**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet** *(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)*
2022-04-29	

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

☐ Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

☐ Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska i vissa fall tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 och 27 § förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

……
Stina Melin

Postadress Box 2223 550 02 Jönköping
Besöksadress Hovrättsgränd 4
Telefon 036-15 69 00
Telefax
E-post: gota.hovratt@dom.se
Webb: www.gotahovratt.se
Expeditionstid måndag–fredag 08:00–16:00

GÖTA HOVRÄTT
Avdelning 1
Rotel 12

AVRÄKNINGSUNDERLAG
2022-09-09
Jönköping

Aktbilaga 102
Mål nr B 2667-22

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid	Datum för dom/beslut
20010806-1235	**2022-09-09**
Efternamn	Förnamn
Al-Maliki	**HUSSEIN Ali Luaibi**

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad	**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet** *(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)*
2022-04-29	

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

☐ Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

☐ Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska i vissa fall tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 och 27 § förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

……
Stina Melin

Postadress Box 2223 550 02 Jönköping
Besöksadress Hovrättsgränd 4
Telefon 036-15 69 00
Telefax
E-post: gota.hovratt@dom.se
Webb: www.gotahovratt.se
Expeditionstid måndag–fredag 08:00–16:00

GÖTA HOVRÄTT
Avdelning 1
Rotel 12

AVRÄKNINGSUNDERLAG
2022-09-09
Jönköping

Aktbilaga 103
Mål nr B 2667-22

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid **20000120-7752**	Datum för dom/beslut **2022-09-09**
Efternamn **Ibrahim**	Förnamn **ABDULLAHI Abdiwali**

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad	**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet** *(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)*
2022-04-29	

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

☐ Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

☐ Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska i vissa fall tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 och 27 § förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

……
Stina Melin

Postadress Box 2223 550 02 Jönköping
Besöksadress Hovrättsgränd 4
Telefon 036-15 69 00
Telefax
E-post: gota.hovratt@dom.se
Webb: www.gotahovratt.se
Expeditionstid måndag–fredag 08:00–16:00

GÖTA HOVRÄTT
Avdelning 1
Rotel 12

AVRÄKNINGSUNDERLAG
2022-09-09
Jönköping

Aktbilaga 104
Mål nr B 2667-22

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid	Datum för dom/beslut
19930415-7317	**2022-09-09**
Efternamn **Kafarnawi**	Förnamn **Ali**

Personen har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad* i Sverige eller utomlands med anledning av brott som prövats i målet eller som påföljden avser. Frihetsberövandet har ägt rum under nedan angivna tider.

*på sätt som avses i 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande

Frihetsberövad	**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet** *(lämna tomt för ett frihetsberövande som pågår)*
2022-04-29	

Samtidig verkställighet av påföljd i annat mål

☐ Kriminalvården har underrättat domstolen om att personen har påbörjat verkställighet eller har verkställt påföljd i annat mål under den tid som han eller hon varit berövad friheten (2–4 §§ förordning (2019:96) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande).

Tidigare frihetsberövanden av betydelse för avräkningen

☐ Domstolen har i avgörandet helt eller delvis undanröjt påföljden i tidigare dom, beslut eller strafföreläggande, och det finns uppgifter om frihetsberövanden i tidigare meddelade domar, beslut eller avräkningsunderlag som har betydelse för avräkningen.

Observera: När domstolen lämnar domen/beslutet eller domsbeviset till Kriminalvården ska i vissa fall tidigare domar/beslut med eventuella avräkningsunderlag och avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen bifogas, om det finns uppgifter där som har betydelse för avräkningen (3 § 4 och 27 § förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

……
Stina Melin

Postadress Box 2223 550 02 Jönköping
Besöksadress Hovrättsgränd 4
Telefon 036-15 69 00
Telefax
E-post: gota.hovratt@dom.se
Webb: www.gotahovratt.se
Expeditionstid måndag–fredag 08:00–16:00

SVERIGES DOMSTOLAR
www.domstol.se

Bilaga

Hur man överklagar hovrättens avgörande

Den som vill överklaga hovrättens avgörande ska göra det genom att skriva till Högsta domstolen. Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till hovrätten.

Senaste tid för att överklaga

Överklagandet ska ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges i slutet av hovrättens avgörande.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Om överklagandet har kommit in i rätt tid, skickar hovrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Högsta domstolen.

Prövningstillstånd i Högsta domstolen

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Högsta domstolen får meddela prövningstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen eller om

2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, så som att det finns grund för resning, att domvilla förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Överklagandets innehåll

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (hovrättens namn och avdelning samt dag för avgörandet och målnummer),
3. den ändring i avgörandet som klaganden begär,
4. de skäl som klaganden vill ange för att avgörandet ska ändras,
5. de skäl som klaganden vill ange för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som klaganden åberopar och vad som ska bevisas med varje bevis.

Förenklad delgivning

Om målet överklagas kan Högsta domstolen använda förenklad delgivning vid utskick av handlingar i målet, under förutsättning att mottagaren där eller i någon tidigare instans har fått information om sådan delgivning.

Mer information

För information om rättegången i Högsta domstolen, se www.hogstadomstolen.se

Anvisning för överklagande HR, avgörande, med pt • Producerat av Domstolsverket • 2017-07